

[Kulturministeren]

skal sikre tilstrækkelige ressourcer til, at staten i et samarbejde med amter og kommuner får mulighed for at udvikle, pleje og stabilisere musiklivet.

Jeg har desuden fundet anledning til at foreslå, at den nuværende stærkt specificerede opremsning af musikerådets støtteområder i § 3 afløses af en opdeling i et mindre antal grupper, således at man modvirker en tendens til fastlåsnings af det indbyrdes forhold mellem de mange støtteområder.

Musikerådet skal fortsat have den administrative afgørelse af alle enkeltsager, men tre af rådets støtteområder anser jeg for at være af en sådan musikpolitisk betydning, at kulturministeren bør have adgang til at afstikke de overordnede retningslinier for støttefordelingen. Det drejer sig om støtte til musikundervisning, til efter- og videreuddannelse af musikere samt til internationale formål. For disse områder foreslår jeg, at rådet forud for hvert finansår skal udarbejde en aktivitetsplan, der skal godkendes af ministeren.

2. Siden musiklovrevisionen i 1990, hvor *musikskolerne* fik et særligt kapitel i loven, er der oprettet over 20 nye musikskoler, og der er i dag mere end 230 registrerede musikskoler i landet.

Med det nuværende bevillingsniveau har staten i 1993 kun kunnet dække godt 17 pct. af lærerlønsgifterne, medens det i forbindelse med 1990-lovrevisionen var forudsat, at staten skulle kunne refundere op til 25 pct. Der stilles derfor forslag om en forøgelse af driftsbevillinger til musikskolerne.

Samtidig stilles der forslag om en ændring af reglerne for refusionsberegningen, således at efterreguleringer fremtidig kan undgås. Herudover foreslås forøgede bevillinger til instrumentanskaffelser og til efteruddannelse af musikskolelærere.

3. Orkesterudvalget af 1991 har i sin betænkning bl.a. foretaget en grundig gennemgang af *Landsdelsorkestrenes finansieringsmæssige, bemandingsmæssige og repertoiremæssige forhold* og fremsat en række forslag, hvoraf nogle helt eller delvis er imødekommet i nærværende lovforslag, medens andre vil blive overvejet realiseret ved forhandlinger.

Den ved 1990-lovrevisionen gennemførte overgang til faste statstilskud i stedet for den hidtidige automatiske delvise underskudsdekning har – kombineret med indførelse af en pensionsordning – medført en væsentlig forringelse af orkestrenes økonomiske forhold. Der stilles derfor nu forslag om, at statstilskuddene genoprettes, således at de kommer til at svare til 1990-tilskuddene (opregnet).

De fem landsdelsorkestre har hidtil ikke alle i tilstrækkelig grad tilgodeset den nyere og nyeste musik ved deres repertoireplanlægning. Derfor stilles der forslag om, at det i lovteksten præciseres, at fremførelse af musik fra det 20. århundrede, herunder nordiske og i særdeleshed danske værker, er en del af orkestrenes hovedopgaver.

Der stilles endvidere forslag om etablering af tre puljer, hvoraf landsdelsorkestrene kan søge om statstilskud til henholdsvis opførelse af værker inden for særlige genrer samt til særlige projekter, udvidelse af antallet af fastansatte musikere under forudsætning af lokal medfinansiering og turnévirkosomhed i ind- og udland.

4. Endelig foreslås etableret en klar hjemmel til, at *regnskab og revision* for de institutioner m.v., der modtager tilskud i henhold til musikloven, kan kræves tilrettelagt i overensstemmelse med de for statens regnskaber m.v. gældende regler.

5. Forslaget er udarbejdet med udgangspunkt i Statens Musikeråds lovrevisionsoplæg samt betænkningen fra Orkesterudvalget af 1991.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Skatteministeren (Stavad):

Hermed tillader jeg mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af etableringskonkordloven og investeringsfondsloven. (Tilføjelser til regler i forbindelse med ophævelse af arbejdskravet på Bornholm for indkomstårene 1993 og 1994 m.v.).

(Lovforslag nr. L 342).

Formålet med lovforslaget er at gennemføre nogle vilkår, som EF-Kommissionen har sat i forbindelse med godkendelse efter statsstøtte-

[Skatteministeren]

reglerne af de lempelige midlertidige regler for anvendelse af etableringskonto- og investeringsfondsmidler til investeringer på Bornholm.

Disse regler blev gennemført ved lov nr. 1031 af 19. december 1992. Reglerne går ud på, at etableringskonto- og investeringsfondsmidler kan hæves uden opfyldelse af kravene til investors eget arbejde i virksomheden til forlods afskrivning på erhvervsbygninger m.v. og driftsmidler, der anvendes på Bornholm. Endvidere er etableringsgrænsen i etableringskontoloven ophævet ved anvendelse af etableringskontomidler på Bornholm i lovens virkeperiode. Reglerne gælder for indkomståret 1993 for driftsmidler og for 1993 og 1994 for erhvervsbygninger m.v.

EF-Kommissionen har ved godkendelsen af loven betinget sig, at adgangen til at anvende den nævnte ordning bortfalder for visse industri- og erhvervsgræne, der er omfattet af EF-regulerede støtteordninger. Det drejer sig bl.a. om skibsbygnings- og kunstfiberindustri og visse driftsmidler og/eller erhvervsbygninger inden for landbrug og fiskeri.

Kommissionens vilkår indebærer, at de lempelige regler ikke kan anvendes ved investering af etableringskonto- og investeringsfondsmidler i driftsmidler og erhvervsbygninger m.v. i de nævnte industri- og erhvervsgræne, hvis der er ydet offentlig støtte til anskaffelsen af de nævnte driftsmidler m.v.

På denne baggrund foreslås det, at adgangen til at anvende investeringsfonds- og etableringskontomidler på Bornholm uden opfyldelse af arbejdskravet begrænses eller bortfalder i forbindelse med investeringer i de nævnte industri- og erhvervsgræne, der er omfattet af EF-regulerede støtteordninger.

Provenuvirkningen af lovforslaget skønnes at være beskednen.

Det skønnes, at lovforslaget ikke vil have nævneværdige administrative konsekvenser.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale forslaget til Tingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene.

Spm. nr. S 893

1) Til skatteministeren af:

Ole Donner (FP):

»Agter regeringen at ændre på reglerne om ministres brug af tjenestevogn?«

Skriftlig begrundelse

Spørgeren ønsker oplyst, om regeringen agter at ændre på reglerne om, at ministre har bil til rådighed uden beskatning, eller om ministeren agter at indsætte en lovparagraf, der klart undtager ministrene.

Skatteministeren (Stavad):

Jeg kan forstå på spørgeren, at det, vi her skal diskutere, er et meget, meget vigtigt emne. Indtrykket er, at spørgeren anser netop den skattemæssige behandling af ministerbiler for at være skattereforens vigtigste spørgsmål. Indtrykket er også, at den opfattelse deles af visse dele af dagspressen.

Som det allerede fremgår af spørgsmålets formulering, er den transport, som ministre får stillet til rådighed, en tjenestebil – og jeg kan tilføje: med en specialuddannet chauffør. Det er altså ikke en fri bil til rådighed for privat benyttelse.

Som det er tilfældet for alle andre, som får fri transport stillet til rådighed i en arbejdsgivers tjeneste, altså for at udføre sit arbejde, skal der ikke ske beskatning af det, som er den arbejdsmæssige benyttelse af transporten. Der er altså ingen forskel i den skattemæssige behandling af den erhvervmæssige transport i en ministerbil, en direktionsbil, en mandskabsvogn eller en taxa.

Såfremt en minister undtagelsesvis bliver transporteret gratis i en forbindelse, der ikke har en sammenhæng med eller er en følge af hans eller hendes udførelse af arbejdet som minister, skal der efter helt sædvanlige regler ske beskatning af den fri transport hos den pågældende minister.

Og lad mig allerede nu sige til hr. Ole Donner, at jeg ikke tror, det vil være klogt at begynde at lege ligningsmyndighed ved at svare på mere eller mindre udspekulerede ligningsmæssige spørgsmål. Den opgave har vi uddannede folk til at klare. Herigennem sikrer vi, at alle får den samme skattemæssige behandling, her-

[Skatteministeren]

under også at ministre og andre personer, som har offentlig interesse, behandles på samme måde som alle andre borgere – hverken bedre eller ringere.

Ole Donner (FP):

Jeg vil starte med at takke ministeren for svaret.

Ministeren antydede, at dette spørgsmål var et meget, meget vigtigt spørgsmål. Det har jeg nu ikke anset det for at være, men jeg mener, at kørsel i al almindelighed er noget, der optager en meget stor del af skatteyderne.

Når jeg har stillet spørgsmålet, er det ikke mindst, fordi denne regering jævnlig taler om høj moral. Den taler også om at beskatte frynsegoder. Det synes jeg er helt fint, men så ville jeg bare vide, om der var planer om at ændre på de regler, der gælder for ministre; det kan jeg så forstå at der ikke er.

Det kan jeg heller ikke have så meget imod, men jeg synes alligevel, man burde tænke sig om og lade offentligheden få lidt at vide om, hvad man gør. Nu løftede skatteministeren lidt af sløret ved at sige, at der altså i visse tilfælde vil kunne ske en beskatning.

Under skattedebatten blev der fra hr. Klaus Hækkerups side helt klart talt om, at der var tale om beskatning af sådan kørsel. Derfor vil jeg gerne spørge skatteministeren: Er det sådan, at der føres kørebøger for disse ministerbiler? Og i bekræftende fald: Kan ministeren til Skatteudvalget oversende – eventuelt anonymiseret – enkelte eksempler på, at der rent faktisk er sket beskatning af kørsel i ministerbil?

Nu vil jeg så til skatteministerens ros sige, at så vidt jeg er orienteret, har skatteministeren den mindste og den ældste bil, men alligevel en bil af en rimelig karakter.

Skatteministeren (Stavad):

To bemærkninger til hr. Ole Donner.

For det første: I den udstrækning, der måtte følge frynsegoder med at være minister, ville disse frynsegoder blive beskattet efter fuldstændig de samme regler som for alle andre borgere.

For det andet: Der er ingen anledning til at føre kørebøger, i og med at en ministerbil er en tjenestebil og ikke en bil, man har til privat benyttelse. Det ville være undtagelsen, at der

overhovedet forekom privat benyttelse. Skulle det helt undtagelsesvis forekomme, vil der, som jeg sagde i mit første svar, blive foretaget en helt normal beskatning.

Ole Donner (FP):

Så må jeg spørge lige så klart, som ministeren forsøger at svare: Er det nogen sinde sket, at en minister er blevet beskattet af privat kørsel i en tjenestebil? Og hvis ministeren ikke er helt sikker på, om det nogen sinde er sket, vil jeg selvfølgelig stille mig tilfreds med bare at få det oversendt til udvalget, for jeg vil ikke lokke ministeren til at stå og sige noget her, som sikkert ikke er rigtigt.

Men er der så ikke alligevel en fortrinsret for ministre frem for direktører, repræsentanter eller andre, der har bil til rådighed? Hvis man har bil til rådighed, er det efter det nye forslag i princippet lige meget, om man kører 1 km eller man kører 10.000 km om året, hammeren falder – med den procentsats, som jeg nu i dagspressen har læst at man måske vil ændre på. Men uanset om det nu er 20 pct. eller 25 pct., er det i princippet ligegyldigt, om man har kørt 1 km eller 10.000 km.

Skatteministeren (Stavad):

Til hr. Ole Donners sidste spørgsmål: Ministre har ikke fri bil til rådighed. Derfor vil ministre heller ikke kunne beskattes efter reglerne for fri bil til rådighed.

For det andet: Jeg har ikke ønsket, og jeg har ikke villet gå tilbage og undersøge, hvilke skattemæssige regler eller hvilke skattemæssige behandlinger der konkret ligningsmæssigt har været i forhold til ministre – på samme måde som i forhold til andre enkeltskatteydere. Det er et ligningsmæssigt spørgsmål, og jeg tror, der er én ting, hr. Ole Donner og jeg kan blive enige om, nemlig at ministre, folketingsmedlemmer og andre offentlige personer skal have nøjagtig den samme behandling og behandles af nøjagtig den samme ligningsmæssige myndighed som alle andre borgere her til lands.

Offentlige personer skal ikke have bedre behandling, men jeg tror også, vi er enige om, at offentlige personer skal have den samme behandling som alle mulige andre borgere. Vi offentliggør ikke for nogen grupper i det danske samfund af den størrelse, vi taler om her, stik-

[Skatteministeren]

prøveundersøgelser eller lignende, fordi det strider imod den tavshedspligt, jeg har som skatteminister. Den vil jeg ikke bryde, og jeg er helt sikker på, at hr. Ole Donner heller ikke vil bede mig om at gøre det.

Ole Donner (FP):

Nej, jeg vil selvfølgelig ikke bede skatteministeren om at bryde sin tavshedspligt, men jeg vil alligevel bede skatteministeren om at svare på følgende spørgsmål: Tror ministeren, at der inden for de sidste 20 år – med de flere hundrede ministre er der jo mange at tage af – nogen sinde har fundet beskatning sted af en foretagen privat kørsel i en ministerbil? Jeg tror godt, ministeren og jeg kan blive enige om, at hvis man er minister i 10 år, kan der på et eller andet tidspunkt være mulighed for, at man kommer til at køre 5 km, som er privatkørsel.

Skatteministeren (Stavad):

Jeg forstår, at nu er vi på troens grund. Der har man i hvert fald lov til at udtale sig uden at komme i konflikt med tavshedspligtregler. Men jeg vil sige det sådan, at hvis det er sådan, at det ikke er tilfældet, er der i hvert fald tidligere ministre, der har løjet for mig. Det har jeg ingen grund til at tro at der er tidligere ministre der har gjort, så jeg tror bestemt, at det er forekommet, og jeg tror slet ikke, det er så usædvanligt, at det er forekommet.

Formanden:

Det er en skam, at formanden ikke kan deltage i diskussionen om, hvad tidligere ministre har gjort på det punkt! Det kan han ikke, og det gør han selvfølgelig heller ikke.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 894**2) Til skatteministeren af:****Ole Donner (FP):**

»Hvis en direktør i et privat firma lader sig transportere fra hjem til arbejdssted i firmavogn med chauffør, kommer han så ind under samme regler som ministre?«

Skriftlig begrundelse

Spørgeren ønsker oplyst, om en direktør,

som nævnt i spørgsmålet, vil være at betragte som en minister. I modsat fald bedes forskellen forklaret.

Skatteministeren (Stavad):

Tilsyneladende er der noget, som er forbigået hr. Ole Donners opmærksomhed, men det kan selvfølgelig skyldes, at hr. Ole Donner ikke har gjort sit hjemmearbejde tilstrækkeligt grundigt. Det er dog sjældent det indtryk, hr. Ole Donner efterlader.

Den anden mulighed er, at vi i Skatteministeriet ikke har været tilstrækkelig præcise og pædagogiske i vores fremstilling af det fremsatte lovforslag. Derfor vil jeg også se på, om der er behov for præciseringer, så både hr. Ole Donner og alle andre kan se den sammenhæng, der er i de fremsatte forslag, også når det gælder befordring mellem hjem og arbejdssted.

Et nyt princip er, at såfremt arbejdsgiveren sørger for og betaler for transporten mellem hjem og arbejdssted, så er den eneste sanktion, at man mister befodringsfradraget. Såfremt man benytter sig af fradraget, bliver den pågældende beskattet af et tilsvarende beløb. Det gælder, såfremt arbejdsgiveren sender en bus ud og henter sine ansatte. Det gælder også for den HT-ansatte, som kan benytte sit frikort mellem hjem og arbejdssted. Og det gælder endelig den direktør eller for den sags skyld den minister, der bliver afhentet på sin bopæl. Det afgørende er, at der alene er tale om transport mellem hjem og arbejdssted, og at det foregår inden for sådanne rammer, at der ikke er mulighed for misbrug, altså at den ligningsmæssige opgave ikke gøres mere eller mindre umulig.

Det er nemlig en anden bestræbelse i de forslag, der er fremsat, at vi tilstræber at fjerne regler, der skaber konflikter mellem borgerne og skattemyndighederne, hvor en reel kontrolopgave kræver metoder, som ingen af os formentlig bryder sig om.

Ole Donner (FP):

Jeg skal indledningsvis takke ministeren for den pædagogiske fremstilling og sige, at det faktisk var nogenlunde det samme, jeg havde fået ud af det, da jeg gjorde mit hjemmearbejde.

[Ole Donner]

Men det, jeg mener, er, at der jo i reglerne står, at hvis man har bil til rådighed, så falder hammeren, og så bliver man beskattet. Derfor har jeg stillet spørgsmålet sådan, som jeg har gjort det. Det vil sige, at hammeren ikke falder, hvis man bare lader sig transportere fra hjem til arbejdsplads på bagsædet med en chauffør på. Så falder hammeren ikke, forstået på den måde at så mister man kun sit fradrag. Den er jeg helt med på.

Men så vil jeg gerne spørge: Kan den direktør, jeg her nævner, også vælge at sige, at det er en tjenestevogn, hvor der ikke må køres privat, og så bare lade sig transportere fuldstændig på samme måde som en minister?

Skatteministeren (Stavad):

Jeg mener, det fremgik meget klart af det svar, jeg allerede har givet – hvis jeg har forstået hr. Ole Donners supplerende spørgsmål rigtigt – at den hovedregel, der er indbygget i de forslag, vi har fremsat, er, at hvis arbejdsgiveren sørger for og betaler for transporten mellem hjem og arbejdssted, er konsekvensen, at man ikke har befodringsfradrag. Hvis man rent faktisk tager befodringsfradraget, så er det modsatgående, at man bliver beskattet af et tilsvarende beløb, så konsekvensen er, at det går lige op.

Det gælder selvfølgelig også en direktør eller en arbejdsmand eller en hvilken som helst anden person, der bliver afhentet på arbejdsgiverens regning. Derigennem får vi nogle klare retsregler, som gør, at der er ordentlig og ens behandling, uanset om det er Jørgen Hattemager, eller hvem det nu er. Der bliver lighed og klarhed og retsregler, som man kan regne med, og som er til at finde ud af.

Ole Donner (FP):

Jeg må jo takke for et meget klart svar, for nu ved vi helt præcis, hvordan det forholder sig, hvis direktøren bliver afhentet med chauffør ved rattet.

Så er mit næste spørgsmål i samme forbindelse: Hvis han nu selv kører frem og tilbage på arbejdsgiverens regning, har han så bil til rådighed, hvis den aldrig bruges til andet end kørsel mellem hjem og arbejde plus til almindelig tjenestekørsel?

Nu talte vi om hjemmearbejde osv. Jeg ved, der er stillet omkring 385 spørgsmål, og forelø-

big har vi fået svar på de 130; det kan selvfølgelig være, der kommer nogle tydeliggørelser af dette punkt, men jeg vil meget gerne høre, hvordan det stiller sig, hvis den pågældende direktør selv sidder ved rattet.

Skatteministeren (Stavad):

Jeg tror nu ikke, hr. Ole Donner har set de sidste svar, der er gået over. Der går konstant en lind strøm; det går faktisk ganske stærkt.

Som jeg sagde i mit første svar på det første spørgsmål: Jeg tror, det ville være uklogt af mig at begynde at lege ligningsmyndighed. Det har vi folk, der er uddannet til og ansat til.

Det, vi diskuterer her, er spørgsmålet: Hvornår har man fri bil til rådighed, hvornår er en bil, der står hjemme i carporten hos den pågældende, til rådighed eller ikke til rådighed? Hvordan ville hr. Ole Donner uden at overskride nogle grænser i forhold til det, som jeg tror vi begge to mener er privatlivets fred, kontrollere, at en bil, der står hjemme i carporten, aldrig nogen sinde bruges? Og hvad er den særlige begrundelse i givet fald for, at den bil skal stå hjemme i den pågældende persons carport og ikke på den virksomhed, som den tilhører, og som den skal bruges af?

Jeg tror, vi har nogle ligningsmæssige problemer dér, som vi, selv om vi begge to har arbejdet med skattespørgsmål gennem mange år, måske skal overlade til dem, der er specielt uddannet til det.

Ole Donner (FP):

Også dér er jeg helt enig med skatteministeren.

Jeg er også glad for, at jeg ikke skal lege ligningsmyndighed. Men der er jo nogle, der ikke skal lege ligningsmyndighed, men som er ligningsmyndighed, og for at man kan være ligningsmyndighed, må man have nogle klare retsregler at gå efter.

Jeg er helt enig i, at det kan blive meget svært at kontrollere. Men så spurgte ministeren: Hvad skulle begrundelsen være? Jamen den kom jeg jo med før. Begrundelsen er, at manden bare skal køre fra sit hjem til sit arbejde; dermed mister han sit fradrag, og så har han i øvrigt ikke bilen til rådighed. Det føler jeg i hvert fald at der mangler en præcisering af. Men jeg må tilstå, at jeg ikke har set, hvor mange svar der er kommet den sidste time, så

[Ole Donner]

det kan da være, der er kommet 50 mere. Jeg ved godt, det går stærkt i øjeblikket.

Medmindre det er noget, der er på vej over, mener jeg i hvert fald, at ministeren bør præcisere det her.

Skatteministeren (Stavad):

Nu er vi jo i den lidt særegne situation, at vi i forbindelse med et lovforslag, der skal have tre behandlinger i Folketinget, på hr. Ole Donners foranledning sørger for, at visse spørgsmål får fire.

Hr. Ole Donner mener, der er behov for noget klarhed. Vi har jo fået de første ca. 400 spørgsmål, og vi tager gerne et enkelt mere, hvis det er sådan, at der er behov for at stille yderligere spørgsmål, der kan skabe klarhed.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 896

3) Til *skatteministeren* af:

Ole Donner (FP):

»Er ministeren enig i, at en handelsrejsende kan betragte sin bil som en arbejdsplads og dermed ikke skal beskattes af kørsel imellem hjem og arbejdssted i lighed med ministre?«

Skriftlig begrundelse

De fleste handelsrejsende har i dag telefon i bilen (håndfri) og påbegynder derfor deres arbejde omgående, når de starter fra deres hjem. De må derfor være at betragte på samme måde som ministre og burde derfor efter spørgerens mening ikke beskattes.

Skatteministeren (Stavad):

For de fleste handelsrejsende er bilen et helt nødvendigt arbejdsredskab. Såfremt det, hr. Ole Donner spørger om, er, om der skal ske beskatning af den rent erhvervmæssige benyttelse af den bil, som arbejdsgiveren stiller til rådighed, er svaret et klart nej. Selvfølgelig skal der ikke det.

Så kommer der herefter det ligningsmæssige spørgsmål om, hvor grænsen mellem privat og erhvervmæssig benyttelse går. Ligningsmyndighederne har over for mig oplyst, at såfremt en handelsrejsende som led i sine arbejds- og ansættelsesvilkår starter med at køre ud til

kunderne direkte fra sin bopæl, betragter man hele kørslen som erhvervmæssig. Der bliver altså i dette konkrete tilfælde ikke tale om befordring mellem hjem og arbejdssted.

Noget andet er naturligvis, såfremt den handelsrejsende regelmæssigt møder hos arbejdsgiveren i forbindelse med, at han kører ud til kunderne. I den situation adskiller den handelsrejsende sig i relation til transport mellem hjem og arbejdssted ikke fra alle andre, som har et fast arbejdssted. Her kan den handelsrejsende som andre vælge at efterlade bilen hos arbejdsgiveren; i så fald sker der ingen beskatning, da bilen ikke er til rådighed for privat benyttelse.

Det er vigtigt, at man klart skelner mellem den erhvervmæssige benyttelse og det at have bilen til sin private rådighed. Har den handelsrejsende rådighed over bilen til privat brug, skal der naturligvis ske en beskatning heraf. I modsætning til det billede, nogle har forsøgt at tegne af det, regeringen har foreslået, er der tale om en særdeles moderat beskatning set i forhold til, hvad det koster at holde en tilsvarende bil, som skal betales med beskattede kroner. Det gælder, selv når vi forudsætter, at dem med fri bil til rådighed kun kører det halve af det, gennemsnittet af andre danskere kører.

Ole Donner (FP):

Jeg er meget glad for, at ministeren udtrykker sig så klart. Hvis man starter hjemmefra, er der ikke nogen tvivl: så er det ikke privat kørsel.

Men så kom der senere i besvarelsen en lidt kedelig én. Normalt er handelsrejsende et par gange om ugen, eller i hvert fald minimum en gang om ugen, på deres hovedarbejdssted, dvs. de starter om morgenen med at køre ind til et møde i virksomheden. Jeg forstår nu, at hvis man gør det, mister man sit fradrag mellem hjem og arbejdssted. Her er det igen lidt svært, for de har jo ikke nogen fast afstand imellem hjem og arbejdssted, idet de kører rundt. Vil konsekvensen være, at hvis en sådan sælger skal ind i firmaet, vil skattemyndighederne forlange, at han skal køre ind og deltage i mødet i sin private bil og køre hjem og hente firmavognen og køre ud derfra?

Skatteministeren nævnte i sit sidste svar, at man godt kunne tage et ekstra spørgsmål. Men man kunne jo også tænke sig, at ministeren

[Ole Donner]

kom med en oplysning om noget, der ikke var spurgt om; det ved jeg jo at ministeren jævnligt gør. Så jeg vil bare appellere til ministerens pæne side og sige, at hvis der opstår et eller andet, vil jeg bede om, at vi får et notat over.

Skatteministeren (Stavad):

Jamen jeg vil meget gerne betjene udvalget; det ligger i sagens natur. Det er min primære opgave, som jeg forsøger at tage meget alvorligt og seriøst, at sørge for, at Folketingets Skatteudvalg og Folketinget får alle de oplysninger, der er behov for. Problemet er, at hvis man ikke ved, hvad det er, der ønskes, er det svært at levere det.

Derfor har vi jo den meget udmærkede procedure, at udvalget og medlemmerne kan stille alle de spørgsmål, de har behov for at få afklaret, og det gælder også hr. Ole Donner, hvis hr. Ole Donner mener, at der på dette punkt er behov for yderligere afklaring. Det forstår jeg meget vel at der kan være. Jeg tror endda også, det kan være nyttigt i forhold til den efterfølgende klargøring og fortolkning, så vi undgår tvister, slagsmål, mellem skatteyderne på den ene side og myndighederne på den anden side.

Så jeg vil overlade det til hr. Ole Donner at stille de gode, præcise spørgsmål, og jeg vil meget gerne gøre mig meget umage med at give så gode, klare svar, som det nu er muligt. Men hr. Ole Donner ved jo godt, at når man er inde i konkret vurdering af konkrete eksempler, skal man passe på, at man ikke generaliserer.

Jeg mener, at der er givet nogle meget klare signaler i det svar, jeg har givet her i dag. Hvis hr. Ole Donner har behov for yderligere udbygning og klargøring, tror jeg, Skatteudvalget er et bedre egnet forum, frem for at vi fortsætter diskussionen her, selv om det jo altid er kvalificeret at diskutere med hr. Ole Donner.

Ole Donner (FP):

Jeg takker endnu engang.

Jeg er enig med ministeren i, at det er svært at svare på noget, hvis man ikke har konkretiseret det. Derfor vil jeg også sige til ministeren, at hvis jeg kommer i tanke om noget, som jeg gerne vil have klarlagt, skynder jeg mig at stille et spørgsmål.

Så kunne man jo også tænke sig, at skatteministeren pludselig kom i tanke om et eller an-

det, som ministeren mente at vi burde have besked om. Så er jeg sikker på, at ministeren også vil sende det over til Skatteudvalget.

Skatteministeren (Stavad):

Det har vi en aftale om, hr. Ole Donner.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 940

4) Til *skatteministeren* af:

Per Tærsebøl (KF):

»Hvad agter ministeren at foretage sig for at sikre, at den del af skattereformudspillet, som omhandler beskatning af ejendomsavance på erhvervsjendomme, ikke får tilbagevirkende kraft?«

Skriftlig begrundelse

Regeringens forslag om ejendomsavancebeskatning på erhvervsjendomme, lovforslag nr. L 295, indebærer en skærpelse i forhold til de gældende regler. Ifølge forslaget vil de nye regler få virkning for ejendomme, der afstås den 19. maj 1993 eller senere. De nye regler gælder således også for ejendomme erhvervet før den 18. maj 1993. Dette indebærer, at forslaget reelt får tilbagevirkende kraft.

Per Tærsebøl (KF):

Den mest truede race i det danske samfund er jo efterhånden den lille selvstændige erhvervsdrivende. Det er det, der har fået mig til at stille dette spørgsmål til skatteministeren i dag.

Den lille selvstændige erhvervsdrivende, hvad enten det er en håndværker, en handlende eller en anden servicevirksomhed, eller det er en landmand, vil efter det lovforslag blive beskattet, og vil blive beskattet temmelig hårdt.

Grunden til at jeg rejser spørgsmålet, er, at det efter min mening nærmer sig den rene konfiskation. Derfor vil jeg gerne spørge skatteministeren, hvad han agter at foretage sig i forbindelse med den del af skattereformudspillet, der omhandler beskatning af ejendomsavancen på erhvervsjendomme, for så vidt angår tilbagevirkende kraft?

Skatteministeren (Stavad):

Regeringens lovforslag nr. L 295, som vi har førstebehandlet, og som senere vender tilbage til to yderligere behandlinger, indeholder overgangsregler, som skal sikre, at skattefrie fortjenester optjent før lovforslagets fremsættelse ikke beskattes, og at tab, der vedrører tiden før lovforslagets fremsættelse, ikke kan fradrages ved indkomstopgørelsen.

Efter lovforslaget opgøres anskaffelsessummen for ejendomme, der er erhvervet før lovforslagets fremsættelse, som indgangsværdi ved forslaget fremsættelsesdato den 19. maj 1993. Som udgangspunkt anvendes handelsværdien, der er udtrykt i den ansatte ejendomsværdi pr. 1. januar 1993 med tillæg af 10 pct.

Såfremt ejendommens ejer ikke mener, at ejendomsværdien plus 10 pct. er i overensstemmelse med kontantværdien i handel og vandel pr. 19. maj 1993, kan ejeren begære ejendommen omvurderet inden udgangen af 1993. Begæres en sådan vurdering, skal den pågældende anvende ejendomsværdien efter denne vurdering som anskaffelsessum.

Som en tredje indgangsværdi kan ejeren vælge at benytte den oprindelige anskaffelsessum med tillæg af vedligeholdelses- og forbedringsudgifter, der er afholdt inden den 1. januar 1993. Anvendelsen af den oprindelige anskaffelsessum er betinget af, at ejendommen er anskaffet efter den 1. januar 1982, og at anskaffelsessummen med tillæg er højere end ejendomsværdien.

Lovforslagets overgangsregel skal sikre, at reglerne ikke får virkning med tilbagevirkende kraft.

Flemming Hansen (KF):

Det var nogenlunde det samme svar, skatteministeren gav, da vi havde sagen til første behandling.

Men er skatteministeren ikke enig i for det første, at vurderingen af specielt erhvervsjendomme og værdien af erhvervsjendomme er meget lav for tiden? Det fremgår jo direkte af det svar, skatteministeren har givet i Skatteudvalget, og derfor er indgangsværdien ikke et godt udgangspunkt, uanset hvilke tre muligheder man anvender.

For det andet vil jeg gerne spørge skatteministeren: Var det ikke mere reelt at sige, at for

ejendomme, der købes efter den 19. maj 1993, gælder de regler, skatteministeren lægger op til? Det synes jeg ville være reelt – man kan lide reglerne eller ej – for så vidste man, hvor man stod.

Men fuldstændig at fratage folk muligheden for avance på en ejendom, de har investeret i, meget ofte med pensionsformål for dem selv for øje – og deres eneste pensionsmulighed – det er ikke en hæderlig måde at gøre det på.

Per Tærsebøl (KF):

I forlængelse af det forrige spørgsmål vil jeg sige, at for mig at se er det for øjeblikket sådan, at oppositionen har travlt med at fortælle regeringen, at regeringen ikke ønsker at forhandle om skatteudspillet, og omvendt. Derfor har jeg et meget kontant spørgsmål til skatteministeren, som der bare kan svares ja eller nej på: Ønsker skatteministeren overhovedet at forhandle hen i retning af det forslag, som hr. Flemming Hansen stillede før?

Sønderby (V):

I svaret til hr. Per Tærsebøl svarede skatteministeren med tre muligheder. Jeg vil gerne have udbygget den tredje mulighed, hvor skatteministeren sagde, at der var mulighed for, at man til den ejendomsværdi, der var, kunne lægge vedligeholdelse og andre ting.

Det andet, jeg gerne vil spørge skatteministeren om, er, hvordan det forholder sig i følgende tilfælde: Man har været i forhandlinger om salg og har sat en annonce i om en ejendom, der skulle til salg i april/maj måned. Så blev lovforslaget fremsat. Ejendommen blev så solgt i går, hvor der nu lige pludselig ligger en værdistigningsafgift på 900.000 kr. Ejendommen har altså været udbudt til salg osv. før den 19. maj. Er det så stadig væk den 19. maj 1993, der gælder?

Skatteministeren (Stavad):

Jeg vil også her henvise til, at det pågældende lovforslag er under behandling i Folketingets Skatteudvalg, og at vi derudover sidder i drøftelser, også med Det Konservative Folkeparti. Jeg tror, det vil fremme disse drøftelser bedst, hvis vi foretager dem på sædvanlig vis og ikke tager enkelte hjørner ud til særskilt forhandling under Folketingets spørgetid.

[Skatteministeren]

Lad mig blot præcisere, at det lovforslag, regeringen har fremsat, bevirker, at de avancer, der optjenes efter lovforslagets fremsættelse, bliver underlagt en beskatning på et niveau, der svarer til beskatningen af al anden kapitalindkomst. Og hvis man kalder det konfiskation, ja, så betyder det, at vi hver eneste måned får konfiskeret vores løn. Vi kan godt nok sige, at procenterne er meget høje, og formålet med hele denne øvelse er faktisk at få sat disse procenter ned; det troede jeg var vores fælles bestræbelse.

Må jeg sige til hr. Sønderby, at jeg synes stadig, vi skal overlade det konkrete eksempel til ligningsmyndighederne. Men hvis vi har fremsat et lovforslag, hvorefter der sker beskatning af avancer efter den 19. maj, og en ejendom sælges i en fri handel mellem to af hinanden uafhængige parter omkring dette tidspunkt, tror jeg ikke, vi kan blive ret uenige om, at der ikke er avancer på den pågældende ejendom. Jeg tror, at hvis man i givet fald skulle foretage en ekstra vurdering, ville den komme til at svare til handelsprisen, naturligvis under forudsætning af, at handelsprisen er fastsat mellem parter, der er uafhængige af hinanden. Det bliver virkningen, hr. Sønderby.

Per Tærsebøl (KF):

I modsætning til skatteministeren synes jeg, at netop spørgetiden giver den undrende befolkning en ganske udmærket lejlighed til at få et indtryk af, hvad der egentlig foregår herinde i Folketinget, og det er set i lyset af dette, at jeg stiller mit spørgsmål. I dette tilfælde drejer det sig om små selvstændige erhvervsdrivende af den ene eller den anden art, rygraden i det danske samfund, som her med ét slag får konfiskeret deres ejendom og det lille overskud, der er i den. Det er som regel mand og kone, som har lagt et langt livs virke i ejendommen og derfor ikke har haft råd til at oprette andre former for pension.

Og derfor stillede jeg skatteministeren et ganske kontant spørgsmål, som der kan svares ja eller nej på: Er det sådan, at skatteministeren er forhandlingsvenlig?

Flemming Hansen (KF):

Jeg synes ikke, at skatteministerens svar om, at man også betaler skat af sin løn, og at det så også er med tilbagevirkende kraft, kan sam-

menlignes med det, vi diskuterer nu; det er jo ikke det, der er tale om. Hvis jeg får en lønaftale, ved jeg på forhånd, hvad jeg skal betale i skat – og jeg er også enig med skatteministeren i, at skatteprocenten er meget høj – men hvis jeg har købt en erhvervs ejendom for 5 eller 20 år siden, var det under forudsætning af, at der ikke fandt beskatning sted, og pludselig kommer der så »over night« en behård beskatning, som man ikke kan gøre noget som helst ved. Derfor har forslaget tilbagevirkende kraft.

Formanden:

Jeg må nok lige minde om, at det er en spørgetid og ikke en debat.

Flemming Hansen (KF):

Undskyld, hr. formand, men det er vist først anden gang, jeg spørger om noget i Folketinget, og derfor vil jeg spørge, om skatteministeren ...

Formanden:

Hov, hov, man skal også sørge for at være meldt ind, hvis man vil have ordet, specielt når det ligger i forlængelse af de rettigheder, man har under spørgetiden. Jeg er nødt til at sige det, hr. Flemming Hansen.

Rønholt (KF):

Vil skatteministeren bekræfte, at det fremover vil være muligt at hjemtage en værdistigning på to cifrede millionbeløb, både i beboelsesejendomme på under 1.400 m² i Københavns forstæder og i sommerhuse på Vestkysten, mens en husmand i Thy ikke kan hjemtage en værdistigning på en beskeden husmandsbedrift?

Skatteministeren (Stavad):

Til hr. Rønholt må jeg sige, at reglerne er nøjagtig ens, uanset om der er tale om den ene eller den anden bolig; også husmandsstedets beboelseshus er fritaget for avancebeskatning, så der er også lighed for loven her.

Til hr. Flemming Hansen må jeg sige, at disse regler er lavet om op til flere gange i de sidste 20 år, og at lovforslaget netop ikke har tilbagevirkende kraft, fordi det kun handler om avancer, der optjenes efter lovforslagets fremsættelse.

[Skatteministeren]

Og til hr. Per Tærsebøl vil jeg sige, at skatteministeren er særdeles forhandlingsvillig i al almindelighed. Hvis der kan opnås rimelige løsninger, har jeg ét eneste ønske, nemlig at skabe dem med de bredest mulige flertal her i Tinget. Men vi skal fastholde en sammenhæng, så vi kan få skatteprocenterne ned og få sammenhæng i hele vores skattesystem, så det bliver resistent mod spekulation.

Og endelig til hr. Per Tærsebøl: Det kan godt være, at spørgetiden er velegnet, men det er meget svært at få en debat af den karakter, som hr. Per Tærsebøl ønsker sig, inden for spørgetidens rammer. Og derfor gør jeg opmærksom på, at dette spørgsmål rent faktisk vedrører et lovforslag, som har været til første behandling, hvor der var god lejlighed til at debattere; det kommer til anden behandling, hvor der også bliver god lejlighed til at debattere, og det kommer til tredje behandling, hvor der bliver god lejlighed til at debattere. Så vi skulle nok både kunne informere befolkningen godt og grundigt og samtidig diskutere tingene.

Per Tærsebøl (KF):

Jeg skal bare ganske kort sige til skatteministeren . . .

Formanden:

Man skal bare være sikker på, at man er på, og det var hr. Per Tærsebøl ikke i starten; men det er i orden nu.

Per Tærsebøl (KF):

Så skal jeg bare ganske kort konstatere, at skatteministeren debatterer ganske udmærket under spørgetiden, og det er sådan set også den ret, jeg gerne vil have.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 920**5) Til finansministeren af:****Rønholt (KF):**

»Hvorledes forventer regeringen at udviklingen i landdistrikterne vil forløbe som følge af en eventuel vedtagelse af lovforslag nr. L 295?«

Skriftlig begrundelse

Ved den seneste revision af landbrugsloven åbnedes der adgang for ikkelandmænd til at erhverve landbrugsejendomme op til 30 ha uden grønt bevis som et forsøg på at fastholde bosætningen i landdistrikterne og som en konsekvens af strukturudviklingen i landbruget. Man kan have sine tvivl, om mange byboere vil benytte sig af denne mulighed, når de beskattes af fortjenesten ved salg og får større transportudgifter til arbejde.

Rønholt (KF):

Ved den seneste revision af landbrugsloven åbnes der adgang for ikkelandmænd til at erhverve landbrugsejendomme op til 30 ha uden grønt bevis, både som et forsøg på at fastholde bosætningen i landdistrikterne og som en konsekvens af strukturudviklingen i landbruget. Men man kan have sine tvivl om, hvor mange byboere der vil benytte sig af den mulighed, når de beskattes af fortjenesten ved salg og får større transportudgifter til og fra deres arbejde.

Og så vil jeg godt føje til, at mange af disse byboere med rette kan føle sig bondefanget; man kunne nemlig i stedet have placeret en opsparing i en beboelsesejendom i byen og i indtil flere sommerhuse, som ikke er omfattet af denne ejendomsavancebeskatning.

Finansministeren (Lykketoft):

Jeg mener, at spørgsmålet har lidt af den samme karakter som de foregående og vel i og for sig følger efter en debat, der har været rig lejlighed til i at foretage i forbindelse med de fremsatte lovforslag. Men jeg vil godt svare ganske kort på hr. Rønholts spørgsmål.

Jeg tror ikke, at udviklingen i landdistrikterne vil blive negativt påvirket af de initiativer, regeringen har fremlagt. Det er rigtigt, at der nu er videre mulighed for byboere til at erhverve landbrugsejendom, men virkningen af regeringens forslag er, at beskatningen af overskuddet i egen virksomhed bliver lavere; man får altså et højere afkast efter skat. Jeg ser ingen som helst anledning til at tro, at det, selv om der i samme omgang indføres en avancebeskatning af fremtidige gevinster i fast ejendom, skulle mindske interessen.

I øvrigt er spørgerens hovedsynspunkt jo ikke rigtigt, nemlig at ændringerne i transport-

[Finansministeren]

fradraget skulle betyde stramninger. Der er ikke noget merprovenu ved ændring i fradragene for transport mellem hjem og arbejdsplads, der er nogle tekniske forenklinger, og for alle, der har mellem 54 og 100 km daglig transport, betyder det en forbedring i forhold til de nuværende fradragsregler.

Rønholt (KF):

Jeg spørger, fordi den nuværende finansminister i sin egenskab af skatteminister i 1982 fremsatte et forslag om ændring af lov om ejendomsavancebeskatning, lovforslag nr. L 189. I bemærkningerne til dette lovforslag stod der, at forslaget er et led i regeringens bestræbelser på at lette generationsskifterne i erhvervslivet, og samtidig betyder forslaget en forenkling af reglerne om beskatning af fortjeneste ved afståelse af fast ejendom.

I forbindelse med første behandling svarede den daværende skatteminister – og jeg citerer fra sp. 6824 af Folketingets forhandlinger i 1981-82, 2. samling:

»Det, der foreslås her, er regeringens, mit, Socialdemokratiets bud på, hvad den varige ...« – og jeg gentager: varige – ... kapitalvindingsbeskatning, beskatningen af realiserede gevinster ved fast ejendom, skal være.«

Derfor finder jeg det ejendommeligt, at efter at den daværende skatteminister er blevet finansminister, fremsætter han pludselig et lovforslag, som er stik imod de tidligere intentioner og hensigter. Jeg kan kun tolke det sådan, at det er en bestræbelse for at besværliggøre generationsskifterne, når man dengang fjernede kapitalvindingsbeskatningen for at lette dem.

Finansministeren (Lykketoft):

Af gode grunde tror jeg, at min erindring om, hvad der foregik i 1982, er nok så præcis som hr. Rønholts.

Baggrunden for de ændringer, der skete dengang, var, at et flertal i Folketinget på daværende tidspunkt i bred politisk forståelse ønskede at erstatte den daværende avancebeskatning med en løbende værdistigningsafgift. Jeg ved ikke, om hr. Rønholt ville have foretrukket, at det synspunkt havde sejret; jeg vil sige, at jeg har forladt det i mellemtiden. Men hvis hr. Rønholt vil skrive historie, skal han have det moment med, og så kan han jo forhol-

de sig til, om han hellere ville spole tilbage til det, der dengang var baggrunden for, at forslaget blev fremsat, og som i øvrigt blev kuldkastet af nogle efterfølgende politiske forandringer.

Så skal jeg i øvrigt henlede hr. Rønholts opmærksomhed på, hvis han ikke er opmærksom på det, at i mellemtiden er der altså blevet indført et successionsbegreb, som også gælder for denne lovgivning. I forbindelse med generationsskifte i familierne er det medvirkende til, at der ikke udløses nogen avancebeskatning.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 921

6) Til *finansministeren* af:

Rønholt (KF):

»Forventer regeringen ikke en gentagelse af debatten om Surløkkesagen, hvor en landmand fra Als skulle betale kapitalvindingskat af ekspropriationserstatningen?«

Skriftlig begrundelse

I forbindelse med etableringen af Alssundbroen i begyndelsen af 1980'erne skabtes der røre, fordi en landmand skulle betale kapitalvindingskat af ekspropriationserstatningen.

Det var den direkte anledning til, at den daværende regering med Mogens Lykketoft som skatteminister ændrede loven om beskatning af fortjeneste ved salg af erhvervsejendomme.

Rønholt (KF):

I forlængelse af forrige spørgsmål har jeg følgende kommentar:

I forbindelse med etablering af Alssundbroen i begyndelsen af 1980'erne skabte det røre, at en landmand skulle betale kapitalvindingskat af ekspropriationserstatningen, og det var den direkte anledning til, at den daværende regerings skatteminister, Mogens Lykketoft, ændrede loven om beskatning af fortjeneste ved salg af erhvervsejendomme.

I det nye lovforslag er hverken branderstatninger eller ekspropriationserstatninger fritaget for ejendomsavancebeskatning, og derfor finder jeg, det er rimeligt at minde finansministeren om forudsætningerne for den ændrede ejendomsavancebeskatning i 1982.

Finansministeren (Lykketoft):

Jeg skal bare gøre opmærksom på, at det lovforslag, regeringen har fremsat om ændring af ejendomsavancebeskatningen, går ud på at ændre reglerne om nedtrapning af fortjenesten ved afståelse af erhvervsjendomme. Reglen om skattefrihed for ekspropriationsstatninger berøres derimod ikke; den opretholdes uændret.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 922

7) Til *finansministeren* af:

Rønholt (KF):

»Kan regeringen sikre økonomien hos ejere af stuehuse på landbrugsejendomme i lighed med ejere af almindelige boligejendomme, jf. artikel i Morgenavisen Jyllands-Posten den 1. juni 1993 af finansministeren?«

Skriftlig begrundelse

Ifølge lovforslag nr. L 295 (forslag til lov om ændring af lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af fast ejendom) beskattes op til 100 pct. af fortjenesten ved salg inden for de første år efter erhvervelsen af en landbrugs-ejendom minus stuehuset.

Da stuehuset er en integreret del af en landbrugsejendom og i henhold til landbrugsloven pålagt bopælspligt, er det umuligt at dokumentere, hvor stor en del af købesummen der repræsenterer beboelsen. Der er altså tale om fiktive værdier, som i en salgssituation ligeledes er fiktive. På grund af lovforslagets bestemmelse om at fritage beboelsen for ejendomsavancebeskatning tilskyndes mange til at »placere« den største værdi på beboelsen.

Rønholt (KF):

I forlængelse af det forrige spørgsmål har der været en debat i medierne om boligejernes situation i forbindelse med skattereformen; i en artikel i Jyllands-Posten den 1. juni skriver finansministeren bl.a., at regeringens udspil således indeholder en række initiativer, der vil stimulere ejerboligmarkedet og øge huspriserne. Forventer finansministeren ikke, at der vil ske en tilsvarende udvikling for landbrugsejendomme, der for manges vedkommende er an-

vendt til boligformål og således bliver omfattet af en beskatning, som almindelige boligejere ikke er omfattet af?

Finansministeren (Lykketoft):

Ifølge gældende regler er fortjeneste på landbrugsejendommens stuehuse skattefri. Hvis en landbrugsejendom sælges inden for 7 år efter erhvervelsen, vil en eventuel fortjeneste på ejendommen være skattepligtig, men med et fradrag for den del af fortjenesten, som forholds-mæssigt kan henføres til stuehuset, og ved beregningen heraf anvendes vurderingsrådets fordeling af ejendoms-værdien på stuehus med tilhørende grund og have og resten af ejendommen. Vurderingsfordelingen afspejler handelsværdien, og jeg er altså ikke enig i, at der her er tale om fiktive værdier.

Regeringen har ikke foreslået ændringer i måden at fordele fortjenesten på, dog med den undtagelse, at reglen udvides til også at gælde for skovbrugsejendomme. Det betyder, at de foreslåede skatteregler vedrørende boligejere også vil omfatte ejere af stuehuse i landbrugs-ejendommene, og det vil sige, at min artikel i Jyllands-Posten den 1. juni om en fremtidig garanti for boligejerne – som jeg er meget glad for at hr. Rønholt har studeret – også omfatter ejere af stuehuse til landbrugsejendomme.

Rønholt (KF):

I forbindelse med det foromtalt lovforslag fra 1982 glæder den daværende skatteminister sig over, at man endelig kan fjerne den specielle stuehusregel, fordi – og jeg citerer igen, denne gang fra spalte 6823:

»Besiddelsestiden er som regel væsentlig længere. For det andet kan man ikke uden videre overføre 1.400 m²-reglen til disse blandede ejendomme og landbrugsstuehuse, simpelt hen fordi man ikke har et areal, man kan hægte det op på.«

Endvidere anfører man, at der virkelig har været administrative problemer i forbindelse med denne forskelligartede beskatning, når stuehusene er omfattet af én regel og resten af ejendommen af en anden regel; det gav i øvrigt anledning til, at der kom et ændringsforslag fra bl.a. Det Radikale Venstre, hvor man netop prøvede at fjerne disse administrative besværligheder. Så jeg har ikke helt forståelse for finansministerens besvarelse i dag.

Finansministeren (Lykketoft):

I så fald tror jeg, det vil være rimeligt, at hr. Rønholt får det opklaret nærmere under udvalgsarbejdet i Folketingets Skatteudvalg. Jeg mener, jeg har prøvet at besvare det stillede spørgsmål.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 924**8) Til finansministeren af:****Eva Kjer Hansen (V):**

- »Tegner økonomiministeren regeringens politik, når hun foreslår, at
- børnechecken gøres indkomstafhængig,
  - hjemmehjælpen kun skal være gratis for syge, ældre mennesker,
  - kommunerne skal anvise billigere boliger til kontanthjælpsmodtagere og
  - regulering af pensioner ændres?«

Eva Kjer Hansen (V):

Økonomiministeren har i forbindelse med et interview foreslået ændringer af bl.a. reglerne om børnechecken, hjemmehjælpen, anvisning af boliger for kontanthjælpsmodtagere og regulering af pensioner.

Da vi netop i disse uger diskuterer skattereform og indførelse af nye grønne afgifter, synes jeg, det er væsentligt at få kendskab til regeringens intentioner inden for disse områder, da de jo kan betyde store ændringer for den enkelte families økonomiske forhold. Derfor vil jeg gerne vide, hvilke reelle planer regeringen har på de fire konkrete områder.

Finansministeren (Lykketoft):

Hvis ikke et af fru Eva Kjer Hansens spørgsmål havde drejet sig om en retstilstand, der allerede eksisterer, nemlig kommunens mulighed for at skønne over, om kontanthjælpsmodtagere kan anvises en billigere bolig, kunne jeg have svaret ganske klart nej på de stillede spørgsmål.

Det fremgår jo i øvrigt også af den avisomtale, der har været, at økonomiministeren ikke har talt på regeringens vegne og ikke har fremført forslag med nogen form for aktualitet; det fremgår i øvrigt også, at jeg har sagt, at forslag af den art ikke har været og ikke vil blive overvejet af den nuværende regering.

Jeg vil godt føje til – sådan for klarhedens skyld – at hvis fru Eva Kjer Hansen havde fulgt med i de forudgående 8 års debat om den såkaldte børnecheck, ville hun vide, at jeg på Socialdemokratiets vegne ikke blot én gang, men mange gange har prøvet at slå så fast som overhovedet muligt, at vi betragter den såkaldte børnecheck som en praktisk form for udbetaling af noget, der burde have været modregnet i skattesystemet. Jeg mener også stadig væk, at det ville være helt urimeligt at begynde at indkomstgraduere beløbet, specielt i sammenhæng med bestræbelserne på at nedbringe marginalsatserne, eftersom en graduering af denne børnecheck isoleret set ville være det samme som en forøgelse af marginalsatserne for en stor gruppe børnefamilier. Så fru Eva Kjer Hansen vil aldrig se mig som tilhænger af et sådant forslag, og det samme gælder for tanken om at graduere folkepensionens grundbeløb i samme forbindelse.

Med hensyn til spørgsmålet, om vi igen skal diskutere, om hjemmehjælp skal være gratis, vil jeg gerne sige, at det var jo noget, der interesserede den forrige regering vældig meget; man skubbede meget på for indførelse af betaling for hjemmehjælp, men jeg vil sige om det emne: Det har vi prøvet, og jeg vil ikke råde til at gøre et nyt forsøg i den sag.

Formanden:

Jeg er nødt til at sige til finansministeren, at det må være muligt at holde i hvert fald det første svar inden for den afmålte taletid.

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg vil meget gerne takke finansministeren for det meget klare svar, jeg har fået; men jeg er i og for sig ikke så meget interesseret i, hvilken politik Socialdemokratiet ønsker at føre. Det, der interesserer mig, er, hvornår vi får at vide, hvilken politik regeringen agter at føre.

Og derfor vil jeg gerne supplerende spørge: Er der nogen regler om, hvornår økonomiministeren udtaler sig på regeringens vegne og på egne vegne? Hvordan er det muligt for os at skelne imellem, hvornår økonomiministeren udtaler sig på regeringens vegne, og hvornår hun ikke gør det? Og jeg må også supplerende spørge: Er det sådan, at vi kan regne med, at finansministeren altid udtaler sig på regeringens vegne, eller er der også en forskel her?

Finansministeren (Lykketoft):

Jeg synes, det fremgik meget klart af det interview med økonomiministeren, som fru Eva Kjer Hansen henviser til, at der overhovedet ikke var tale om en aktuel politisk tilkendegivelse fra økonomiministeren, og at det ikke var noget, der havde været drøftet i regeringen. I øvrigt mener jeg, at stort set alle de ting, fru Eva Kjer Hansen prøver at lægge økonomiministeren i munden, er en overfortolkning af dette interview.

Men jeg vil godt sige, at eftersom det, der skal blive regeringens politik, forudsætter enighed mellem de fire regeringspartier, er det, jeg har sagt her, et udtryk for, hvad der kan blive denne regerings politik.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 897

9) Til *indenrigsministeren* af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Hvilke initiativer agter ministeren at iværksætte for at hindre, at de ændrede asylregler i Tyskland medfører, at tilstrømningen af asylansøgere til Danmark fra det tidligere Jugoslavien øges yderligere, og vil ministeren i givet fald oplyse, hvilke foranstaltninger ministeren har tænkt sig, og tidspunktet for deres ikrafttræden?«

Skriftlig begrundelse

Tyskland har netop indført skærpede regler for asylansøgere. Ifølge Dansk Flygtningehjælp er konsekvensen heraf, at presset af asylansøgere fra det tidligere Jugoslavien vil vokse yderligere, idet flere flygtninge vil søge til Danmark via Polen.

Spørgeren finder derfor, at der er brug for omgående foranstaltninger for at hindre en yderligere tilstrømning af asylansøgere.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Ifølge udlændingeloven kan beslutning om udvisning af en asylansøger ikke blive effektueret, før der er truffet afgørelse i asylsagen, og det vil sige, at rent fysisk kan den pågældende altså ikke blive sendt ud af landet.

Men alligevel kan man naturligvis anvende alle til rådighed stående midler for at få sags-

behandlingen fremskyndet; det er bl.a. baggrunden for, at der er truffet beslutning om, at når man modtager indberetning om begået kriminalitet, skal asylsagsbehandlingen fremskyndes mest muligt. Det medfører også, at man kan anmode om hastebehandling af sager, der indbringes for Flygtningenævnet, og jeg mener, at den procedure samlet set er meget vigtig. Derudover er jeg vidende om, at justitsministeren på tilsvarende vis vil pålægge politi, anklagemyndighed og domstole at fremskynde behandlingen af den type sager.

Pia Kjærsgaard (FP):

Når jeg var lidt forvirret i starten af ministerens besvarelse, skyldtes det nok, at ministeren nu svarer på mit sidste spørgsmål; men det er sådan set i orden for mit vedkommende. Jeg ved ikke, hvordan det forholder sig med hensyn til forretningsordenen.

Formanden:

Forretningsordenen er meget ligetil: Ministeren skal svare på det spørgsmål, der er på dagsordenen.

Pia Kjærsgaard (FP):

Kan vi starte forfra?

Formanden:

Er ministeren indforstået? Værsgo.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg vil gerne besvare det stillede spørgsmål.

Jeg redegjorde i går i Folketingets Retsudvalg for de nye tyske regler, og denne redegørelse kan sammenfattes i ganske få ord: Der er tale om, at Tyskland forsøger at bringe de meget, meget liberale regler, man har i dag, i nogenlunde overensstemmelse med de omkringliggende landes.

Det er min opfattelse, at der i Retsudvalget var tilslutning til; at jeg foretager en politisk vurdering af konsekvenserne for Danmark af de nye tyske regler, når de har været i kraft i en måned. Jeg redegjorde for i går, at jeg vil gøre det på den måde, at jeg omkring den 1. august vil fremsende en redegørelse til Folketingets Retsudvalg. På det tidspunkt har vi haft nogle få uger til at vurdere, hvordan de nye regler virker, og jeg er glad for, at vi kan behandle spørgsmålet på den måde.

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg er godt klar over, at ministeren var i samråd i går, for jeg var selv til stede; men selv om et andet folketingsmedlem havde indkaldt til samråd, så jeg nu ikke nogen anledning til at afstå fra at få svar i Folketingets spørgetid.

Men jeg vil godt alligevel sige, når ministeren nu fortæller, at der kommer en redegørelse til august, at jeg mener, at der skal slås til omgående. Vi ved jo – det kan ikke være anderledes – at når man rent faktisk har lukket af for Tysklands vedkommende og afviser asylsøgere ved grænsen, vil disse asylsøgere helt naturligt søge til andre lande, deriblandt Danmark. Og så de berørte organisationer som Dansk Flygtningehjælp har sagt, at det vil medføre en meget betydelig tilstrømning til Danmark, og derfor er det helt klart min opfattelse, at ministeren omgående burde sætte nogle initiativer i gang i stedet for at indtage denne laden stå til-holdning.

Ministerens sagde i øvrigt også i går i Retsudvalget, at der ville komme en øget tilstrømning til Danmark, og derfor synes jeg, at ministeren allerede på nuværende tidspunkt bliver nødt til at komme med nogle synspunkter om, hvad regeringen vil gøre. Jeg synes, det er for lemfældigt, at man blot læner sig tilbage og siger, at vi lige skal se, hvor galt det bliver, og venter med den redegørelse til august. Der kan komme en betydelig tilstrømning inden da.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg vil godt anfægte fru Pia Kjærsgaards vurdering, nemlig at der nu vil blive lukket af ved de tyske grænser; der er tale om, at Tyskland nu indfører nogle nye regler og en ny praksis, som endda formentlig stadig vil være mere liberal end den, vi har i Danmark, så udtrykket at man lukker grænserne er ganske enkelt ikke korrekt.

Jeg tror, det er vigtigt, at vi får et vederhæftigt grundlag for at vurdere eventuelle ændringer i de danske regler i forhold til Tyskland, inden vi kaster os ud i en regulering. Vi ved ikke, om det vil få nogen nævneværdig effekt, men jeg kan godt tilsige fru Pia Kjærsgaard, at der naturligvis vil være en meget skærpet opmærksomhed i Indenrigsministeriet; men vi vil gerne se effekten og vurdere den igennem nogle uger, inden vi eventuelt skal lave nogle nye restriktioner.

Helge Adam Møller (KF):

Ministerens sagde, at hun var af den opfattelse, at de regler, som Tyskland indfører pr. 1. juli, nok er knap så restriktive som de danske regler; og derfor vil jeg godt spørge: Er det ikke rigtigt, at Tyskland indfører en regel om, at hvis en asylsøger kommer til Tyskland – både med og uden visum – kan vedkommende sendes ud af Tyskland igen, hvis vedkommende kommer fra et sikkert land? Er det eksempelvis ikke sådan, at efter den 1. juli kan en person fra eks-Jugoslavien, der kommer via Polen og søger asyl i Tyskland, sendes tilbage til Polen, fordi det er et sikkert land? Den regel har Danmark jo ikke, men vil ministeren indføre en tilsvarende regel i Danmark?

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Som jeg også redegjorde for i Folketingets Retsudvalg i går, foregår der i øjeblikket overvejelser i regeringen om, hvordan man skal indrette det fremtidige system, og det kommer vi jo også til at drøfte lidt senere på dagen under debatten om beslutningsforslag nr. B 98. Men jeg vil gerne sige helt klart, at regeringen har ingen planer om at indføre det, der tilsyneladende efterlyses her, nemlig ubetinget visumtvang.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 898**10) Til indenrigsministeren af:****Pia Kjærsgaard (FP):**

»Vil ministeren igangsætte nogle initiativer i anledning af oplysninger fra politiet i dagspressen om, at kriminelle asylsøgere ikke kan hjemsendes, så længe deres asylansøgning behandles?«

Formanden:

Så kommer vi til det spørgsmål, der for så vidt er afgivet en besvarelse på. Jeg ved ikke, om det er tilstrækkeligt, at der er svaret én gang? Det er det.

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg er altid gået ind for forenklinger og rationaliseringer, vil jeg godt lige sige.

[Pia Kjærsgaard]

Med hensyn til det næste spørgsmål – som ministeren svarede på før – vil jeg godt supplere sige, at røveri, overfald og voldtægt jo desværre er noget, som dagligt bliver observeret hos asylsøgere. Og det, som jeg tror at der er fuldstændig modstand imod i befolkningen, er, at de ikke kan udvises, så længe en asylansøgning behandles. Det virker meget underligt, at man fortsætter med at behandle en sag vedrørende en asylsøger, som med det samme udviser en adfærd, som man ikke kan være tjent med i det land, som vedkommende søger til.

Det er jo også besynderligt, at ifølge de udtalelser, der er kommet fra politiet – som faktisk ønsker, at man udviser kriminelle asylsøgere – må man konkludere, at der i hvert fald i øjeblikket er mange, som kommer fra Rusland og de baltiske lande. Det er beklageligt at skulle sige det, men sådan forholder det sig rent faktisk.

Der er noget ravruskende galt dels med vores asyllovgivning, dels med vores lovgivning med hensyn til det forhold, at man ikke udviser med det samme, når der er begået en eller anden forbrydelse.

Jeg vil godt høre, om ministeren og dermed regeringen har nogle tanker i retning af at ændre praksis, sådan at den kommer i bedre overensstemmelse med den retsopfattelse, som vistnok de fleste danskere har, nemlig at man hjælper folk, som kommer hertil, fordi de er i nød, og ikke fordi de vil begå kriminelle handlinger,

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg deler helt beklagelsen af, at der blandt asylansøgere også kan være kriminelle.

Jeg deler beklagelsen så meget desto mere, som der på den måde bliver tale om, at der kastes et dårligt lys over begrebet asylansøgere. Det er derfor, vi naturligvis også er meget optaget af, hvordan man kan få forkortet sagsbehandlingstiden så meget som overhovedet tænkeligt.

Men jeg vil godt starte besvarelsen her i anden omgang med at understrege, at det at forsøge at beskrive asylansøgere mere generelt som kriminelle vil der overhovedet ikke være dækning for, hverken i kriminalstatistikkerne eller i de kendsgerninger, vi har adgang til via Direktoratet for Udlændinge.

Når jeg i min første besvarelse sagde, at vi er meget optaget af, hvordan man kan få fremskyndet asylsagsbehandlingen, er det jo netop, fordi jeg er enig i, at det er skadeligt for det almindelige omdømme vedrørende hele dette område, at der er kriminelle elementer imellem.

Derfor vil vi yderligere fremskynde sagsbehandlingen med hensyn til det, der har med selve asylsagen at gøre. Og som jeg understregede for lidt siden, er jeg vidende om, at justitsministeren på tilsvarende vis vil sørge for at fremskynde behandlingen af sager i de myndigheder, han har direkte ansvar for.

Men hvis spørgsmålet går på, om man definitivt kan fratage en asylansøger retten til at få sin sag behandlet, fordi vedkommende er kriminel, er svaret: Nej, det kan man ikke, og det ønsker vi heller ikke skal være muligt. Vi har ikke på den baggrund planer om at sende folk tilbage til i nogle tilfælde den visse død.

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg må sige til ministeren, at ministeren i hvert fald to gange kom med nogle argumenter, som jeg synes var noget letkøbte.

Dels siger ministeren, at jeg nærmest generelt har sagt, at alle asylsøgere er kriminelle, dels sagde ministeren, at man sender dem tilbage til den visse død. Den form for argumentation havde jeg ikke regnet med fra ministerens side.

Til gengæld må jeg sige, at hvis man alene tænker på at forkorte sagsbehandlingstiden, er jeg dybt uenig med ministeren og regeringen. Det, jeg spurgte om, var, om man ville udvise kriminelle asylsøgere, for der sker jo yderligere det, at hvis de får bevilget asyl, får de altså også asyl – uanset om de har begået en kriminel handling i perioden inden de har fået bevilget asyl.

Jeg synes ikke, det er nok, at ministeren er optaget af tingene. Jeg synes bestemt, at der skal udvises handling i stedet for den øllebrødsbarmhjertighed, som jeg opfatter at ministeren udviser. Jeg synes ikke, det er rimeligt – med det pres, vi har på vore grænser, og med den debat, der er om denne sag – at man bliver ved med at holde hånden over personer, som har begået kriminalitet, inden de får asyl.

Der er kun ét svar fra min side, og det er at sende dem tilbage. Folk må vide, når de kom-

[Pia Kjærsgaard]

mer hertil, at det er noget, som man ikke gør, og at det er noget, som besværliggør tingene i allerhøjeste grad – i stedet for, at man blot ser igennem fingre med det.

Jeg vil godt til sidst spørge ministeren, om det er noget, der ligger fuldstændig uden for regeringens intentioner, om det er noget, man kun er mindre optaget af, om det slet ikke ligger i baghovedet på regeringen, at den forståelse, som ministeren taler så meget om, måske ville være større, hvis regeringen tog sig sammen til at gøre noget ved dette problem.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Hvis man, som fru Pia Kjærsgaard siger det, skulle lade være med at foretage asylsagsbehandling, hvis det viser sig, at folk er kriminelle, bringer man sig i præcis den situation, som jeg nævnte, nemlig at der kunne være tale om, at man så sendte folk tilbage til den visse død. Derfor er man nødt til at foretage en asylsagsbehandling. Men det, vi samtidig kan gøre – ud over som hidtil blot at være optaget af det – er rent faktisk at tage yderligere skridt i retning af at få asylsagsbehandlingstiden forkortet. Derudover kan man med hensyn til det, der hører under justitsministerens ressort, sørge for, at der også på det niveau sker en fremskyndelse af selve den politimæssige og domstolsmæssige del af behandlingen.

Dette er ikke udtryk for lemfældighed, men udtryk for, at vi i et samfund, hvor vi har tilsluttet os flygtningekonventionen og alle de øvrige konventioner, som vi som en del af det internationale retssamfund har ment det er rimeligt at være tilsluttet, ikke alene på baggrund af kriminalitet kan fratage folk retten til at få deres sag prøvet.

Tom Behnke (FP):

Er ministeren enig i, at problemet ikke så meget er, at der ikke foreligger en afgørelse i en asylansøgningssag – at det ikke er det, at det tager tid at behandle en asylansøgning, der er problemet – men at problemet er, at når en asylansøgning er afgjort, har asylansøgeren gentagne muligheder for at anke og igen ansøge om asyl, hvilket jo tilsammen bevirker, at der bliver en meget, meget lang sagsbehandlingstid, og at det ikke er den oprindelige afgørelse, der tager tiden?

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg har endnu et spørgsmål til ministeren vedrørende de asylsøgere, hvor det drejer sig om organiseret kriminalitet. Det er jo tit og ofte organiseret kriminalitet, som efter forlydende oven i købet er aftalt, inden de kommer til landet, og hvor de i mange tilfælde kommer fra lande, som ser på en helt anderledes måde på lovovertrædelser, end vi gør i Danmark, hvor man jo ofte bliver løsladt igen med det samme, inden der egentlig sker noget i sagen. Har ministeren ikke den opfattelse, at vi indimellem er utrolig meget til grin for de mennesker, der kommer hertil, og som jeg tror at ministeren har en opfattelse af at vi også skal hjælpe: folk, som kommer til vore grænser, men hvor mange af dem gør os mere eller mindre til grin, også i udlandet, fordi vi har de lemfældige regler, som vi har? Bider vi faktisk ikke os selv ganske meget i halen med den lovgivning, vi har på området?

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Til hr. Tom Behnke vil jeg godt sige, at der både er tale om den behandling, der finder sted i Direktoratet for Udlændinge, og hvor mit svar i dag er, at den skal fremskyndes yderligere, og om, at hvis det er en sag, der overhovedet kan påklages til Flygtningenævnet, så sker det som en absolut hastesag.

Med hensyn til fru Pia Kjærsgaards udtryk, »at føle sig til grin«, synes jeg nu, at der er et andet udtryk, der først og fremmest falder mig i munden, og det er, at det er til meget stor skade for det store antal asylansøgere, som er retsindige borgere, der naturligvis først og fremmest er kommet hertil for at søge beskyttelse, for jugoslavernes vedkommende midlertidig beskyttelse. Der er det meget uheldigt, at der er kriminelle elementer imellem.

Det er naturligvis baggrunden for, at vi i regeringen vil stramme disse procedurer op, og det er det, jeg har redegjort for i dag.

Tom Behnke (FP):

Jeg er glad for, at ministeren har den opfattelse, at der i de sager skal ske en hurtig sagsbehandling, så man hurtigt kan få en afgørelse. Jeg ved, at vi er mange, der glæder os til at se, at det bliver udmøntet i konkret handling. Men kunne ministeren måske i første omgang sørge for, at vilkårene bliver skærpet for de personer,

[Tom Behnke]

der har udført forskellige former for kriminelle handlinger her i landet, således at de ikke har samme mulighed for at anke og klage sig til yderligere afgørelser og anke og klage så meget, at de rent faktisk kan få lov til at blive i landet i betydelig længere tid, end de er berettigede til? Vil ministeren være indstillet på, at de personer, som altså har udført konkrete kriminelle handlinger, så ikke får mulighed for at klage og anke, men må stille sig tilfreds med den første afgørelse?

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

En asylsagsbehandling bygger ikke på, om man er kriminel eller man er lovlydig, men på, om man har beskyttelse behov eller ej. Det, som er det afgørende, og det, som er mit svar i dag, er, at vi i alle de instanser, der overhovedet er involverede i et asylsagsforløb, er villige til – og ikke blot villige til, men meget optagede af – at få sagsbehandlingen fremskyndet, og det vil ske.

Vi kan ikke afskære folk fra den almindelige retssikkerhed, der i øvrigt er i forbindelse med asylsagsbehandlinger, blot fordi der er tale om kriminalitet. Men vi kan rent administrativt, således som jeg har redegjort for, gøre en meget stor indsats for, at sagerne kan afsluttes meget hurtigt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 937

11) Til *justitsministeren* af:

Pernille Fram (SF):

»Findes der hos politiet eller i Justitsministeriet en pålidelig oversigt over, hvilke mængder hash der er fundet af politiet i værtshusene »Nemo« og »Woodstock« på Christiania i perioden september, oktober og november 1992, og vil ministeren i bekræftende fald sørge for, at denne udleveres til Retsudvalget, i benægtende fald for, at den bliver udarbejdet talt op dag for dag for begge værtshuse i den pågældende periode?«

Skriftlig begrundelse

Spørgsmålet stilles som en opfølgning af et spørgsmål fra den 23. oktober 1992, som spørgeren fulgte op i spørgetiden den 21. april 1993 med spørgsmål nr. S 699.

I sin mundtlige besvarelse den 21. april 1993 lovede ministeren at »tage spørgsmålet op og bede om at måtte få det, der måtte foreligge«. Ministeren beklagede, at der var gået mere end et halvt år og to justitsministre, uden at spørgsmålet – her under den tredje minister – var besvaret!

Dengang mente justitsministeren ikke, at det var helt sikkert, at der fandtes en liste over samtlige politiforretninger på de to værtshuse i den pågældende periode. Spørgeren indskrænker derfor sit spørgsmål til at handle om, hvilke mængder hash der er fundet af politiet i den pågældende periode.

Spørgeren ønsker en oversigt, hvoraf det fremgår, hvor meget der er konfiskeret dag for dag i hvert af de to værtshuse i den pågældende periode. Hvis en sådan oversigt ikke eksisterer, bedes den udarbejdet, evt. med udgangspunkt i politiets døgnrapporter fra den omtalte periode.

Spørgeren finder det yderst bekymrende, at det tilsyneladende ikke automatisk registreres, når politiet finder ulovlige euforiserende stoffer. Det er med til at bringe ved til de rygtebål, der beskylder politiet for personligt at sætte sig i besiddelse af såvel beslaglagte genstande som såkaldt hittehash.

Pernille Fram (SF):

Spørgsmålet handler jo om forholdene på Christiania, og i den forbindelse er det min hensigt at gøre noget for, at vi i skyggen af de begivenheder, der fandt sted på Nørrebro natten mellem den 18. og den 19. maj, gør alt, hvad vi kan, for at undgå yderligere optrapping og yderligere vold de steder, hvor der er risiko for det. Det er min overbevisning, at det forudsætter, at der er en dialog – en dialog, der bygger på tillid. Og tillid til ordensmagten på Christiania forudsætter altså, at man ikke kan beskyldes den for at bryde loven selv.

Der *har* været sager, hvor betjente har været involverede i ulovlig omgang med hash. Sikre registreringer af konfiskeret hash og hittehash kan efter min mening være en garanti for, at man slipper for ulovligheder og slipper for de rygter. Derfor spørgsmålet.

Justitsministeren (Erling Olsen):

Jeg forstår udmærket den baggrund, fru Pernille Fram her har skitseret. Da vi tidligere

[Justitsministeren]

drøftede problemet med fund af hash på »Woodstock« og »Nemo«, blev der spurgt, om vi havde en helt præcis, fuldstændig samlet opgørelse over, hvad der var blevet beslaglagt eller fundet som hittehash på de to værtshuse.

Svaret herpå er: Nej, det findes der ikke. Og det gør der ikke, fordi de oplysninger, vi kunne bringe, alene drejede sig om, hvad bevillingsafdelingen i Københavns Politi havde fundet frem til. Skulle man have oplysninger om alt, hvad der bliver registreret – for alt, hvad der bliver beslaglagt eller fundet ved politiaktioner, bliver registreret – ville det kræve et vældigt manuelt arbejde.

Men netop ud fra de hensyn, som fru Pernille Frahm her skitserede: at der skal være tillid til, at der ikke sker noget, som ikke kan efterspores, er systemet nu blevet ændret på den måde – har jeg forstået på politidirektøren – at vi for fremtiden via totaloversigter nøje vil kunne se, hvad der hver måned er beslaglagt hos personer, og hvad der er fundet. Derfor skulle vi i fremtiden kunne levere oplysninger som dem, fru Pernille Frahm efterlyser.

Pernille Frahm (SF):

Jeg undrer mig en hel del over det her, for jeg har tidligere modtaget registreringer. Og jeg ved, at tidligere medlemmer af Retsudvalget har kunnet modtage nøje registreringer over, hvilke mængder der er fundet af næsten hvad som helst hvor som helst, og det er lige før det er på klokkeslæt. Så jeg vil gerne høre, hvornår den ændrede praksis er begyndt. For det er en ændret praksis.

Justitsministeren (Erling Olsen):

Jeg mener ikke, at der er en ændret praksis. Alt, hvad der beslaglægges, registreres. Det, der er problemet, er, hvordan man vil have sine oversigter. Man kan få de oplysninger, fru Pernille Frahm efterlyser, ved en minutløs gennemgang af alle registreringer, som måtte foreligge. Sådan som systemet er indrettet i dag, er det blot et kæmpemæssigt arbejde.

Hvis fru Pernille Frahm insisterer på at få oplysningerne om disse ting, kan vi fremskaffe dem. Vi må blot bede om en hel del tålmodighed med hensyn til tidshorisonten, for det tager som sagt tid. Men de kan fremskaffes. Hvis det derimod først og fremmest er hensigten at skabe tillid i fremtiden, synes jeg, at vi skulle

kunne enes om, at det, det må dreje sig om, er, at registreringssystemet nu er lavet om, sådan at man for fremtiden kan få dem ved hjælp af den måde at bogføre det på, som man nu er begyndt på. Så kan vi levere dem.

Skal vi imidlertid levere oplysningerne for de tre måneder forrige år, som fru Pernille Frahm er særlig interesseret i, kræver det altså et stort arbejde. Det er ikke en afvisning af at gøre dette arbejde – man skal have de oplysninger, man beder om – men jeg synes egentlig, at hvis vi retter opmærksomheden fremad og får indrettet systemet således, at vi kan levere oplysningerne løbende, må det kunne være nok.

Tom Behnke (FP):

Vi har igennem lang tid ladet os fortælle, at på Christiania er der kun hash og hashhandel, og at alle andre former for stoffer er fjernet fra området Christiania. Men der blev jo slået lidt skår i den historie, da vi fik en oversigt fra Justitsministeriet, der klart viste, at det bestemt ikke er tilfældet, og at der tværtimod forefindes og handles med en lang, lang række andre stoffer derude.

På den baggrund, og når der nu er et nyt system, hvor jeg formoder at man via sit edb-anlæg kan lave nogle andre udtræk og oversigter, vil jeg gerne høre ministeren, om ministeren så vil sørge for, at de lister og oversigter ikke kun indeholder, hvad der er konfiskeret og beslaglagt af hash, men også, hvad der er konfiskeret og beslaglagt af andre ulovlige stoffer på Christiania.

Helge Adam Møller (KF):

Jeg forstod af justitsministerens besvarelse, at ministeren ikke var særlig tilbøjelig til at lave disse lister og bruge disse kolossalt mange arbejdstimer. Det kan jeg godt forstå.

Men jeg mener også, at jeg hørte ministeren sige, at hvis fru Pernille Frahm insisterede på, at hun ville have det, ville ministeren lade politiet bruge de mange timer.

I den forbindelse vil jeg godt spørge: Mener ministeren virkelig, at det kan være rigtigt, at hvis et enkelt folketingsmedlem insisterer på noget, som jeg forstår at ministeren synes er urimeligt, og som jeg og mange andre også synes er urimeligt, fordi det beslaglægger i hundredevis af timer, som kunne bruges til at opkla-

[Helge Adam Møller]

re kriminalitet, vold, hærværk og tyveri, kan et enkelt medlem ved sin insisteren pålægge politiet en efter min mening urimelig arbejdsbyrde?

Pernille Frahm (SF):

Det var jo bl.a. på min foranledning, at vi fik de øvrige lister over andre stoffer og andre ting, der er beslågt på Christiania.

Jeg vil gerne høre, om det fremgår nogen som helst steder, at der handles med hårde stoffer på Christiania.

Med hensyn til listerne for den pågældende periode, de tre måneder, vil jeg overveje sagen. Desuden vil jeg gøre opmærksom på, at det ikke handler om at sætte folk i arbejde eller spille folks tid, men om at rense politiets rygter.

Justitsministeren (Erling Olsen):

Først til hr. Tom Behnke: Det er alle narkotika, der bliver registreret. Det betyder, at i de oversigter, vi får, er det ikke bare hash, men alle narkotika.

Til hr. Helge Adam Møller vil jeg sige, at jeg har fundet, at i stedet for at sige nej og derved antyde, at vi havde noget at skjule, ville det være bedre at sige det, som det er: Vi har intet at skjule, men der er stort arbejde forbundet med det.

Hvis hovedsigtet for fru Pernille Frahm, som jeg betragter som et seriøst folketingsmedlem, er at stille et seriøst spørgsmål vedrørende en sag, der optager ganske mange, fordi hun er interesseret i at se, hvad effekten var af de aktioner, der var på Christiania i fjerde kvartal af 1992, og det så spiller en stor rolle for hende at få disse oplysninger, mener jeg, at vi må sige: Der er altså de og de tidsmæssige omkostninger ved det, og politiet har for øjeblikket ganske meget at bruge sin tid til, men spiller det en kæmperolle at få opklaret, hvad der skete i fjerde kvartal, så har vi ikke noget at skjule.

Men er hensigten at skabe tillid til politiet og få situationen derude afspændt, synes jeg egentlig, at vi skulle lade os nøje med, at man nu indretter systemet sådan, at disse oplysninger kan leveres for fremtiden – også uden det store besvær for politiet, for så har man indrettet systemet til det. Derfor synes jeg, at det var bedre at argumentere – frem for bare at sige nej.

Pernille Frahm (SF):

Jeg har bare et lille tillægsspørgsmål til ministeren: Har ministeren nogen beviser for, at handel med hårde stoffer finder sted på Christiania?

Justitsministeren (Erling Olsen):

Jeg står ikke med grydeklare beviser for noget sådant.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål:

Formanden:

Fra de pågældende ministre er modtaget skriftlige svar på spørgsmål stillet af følgende medlemmer af Folketinget:

Behnke, Kim (FP): spm. nr. S 803, 848 og 849
Behnke, Tom (FP): spm. nr. S 833

Christensen, Jan Kørpke (FP): spm. nr. S 826, 828, 859 og 860

Dinesen, Tommy (SF): spm. nr. S 864

Donner, Ole (FP): spm. nr. S 832 og 895

Hansen, Eva Kjer (V): spm. nr. S 884

Højland, Niels (FP): spm. nr. S 835

Jacobsen, Hanne Thanning (SF): spm. nr. S 853-857

Jensen, Merethe Due (KRF): spm. nr. S 814
Kjærsgaard, Pia (FP): spm. nr. S 842 og 861-863

Kristensen, Henrik Dam (S): spm. nr. S 877 og 878

Møller, Rahbæk (SF): spm. nr. S 799

Nødgaard, Poul (FP): spm. nr. S 829

Schmidt, Ernst B. (FP): spm. nr. S 825

Voigt, Pelle (SF): spm. nr. S 869 og 876

Spm. nr. S 803

Til *energiministeren* (5/5 93) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvilke EF-direktivforslag under Ministerens ressort der for tiden behandles i Ministerrådet, hvilke EF-direktivforslag der endnu ikke er færdigbehandlede, samt hvilke EF-direktivforslag der er under udarbejdelse?«

[Klim Behnke]

Begrundelse

Det bedes af svaret fremgå, hvordan og i videst muligt omfang hvornår de nævnte forslag under ministerens ressort vil blive behandlet i EF-Ministerrådet med hensyn til afstemning, dvs. hvor mange stemmer en vedtagelse i Ministerrådet vil kræve.

Svar (28/5 93):

Energiministeren (Jann Sjursen):

Kommissionen fremlagde den 21. februar 1992 forslag til rådsdirektiver om fælles regler for det indre marked for henholdsvis elektricitet og naturgas. Forslagene er baseret på artikel 57, stk. 2, artikel 66 samt artikel 100 A. Forslagene kan vedtages med kvalificeret flertal. På rådsmødet (energi) den 30. november 1992 blev Kommissionen anmodet om at revidere de foreliggende forslag på baggrund af Rådets drøftelser og Parlamentets udtalelse. Da Parlamentet endnu ikke har fremlagt sin udtalelse og Kommissionen ikke har revideret de foreliggende forslag, forudses der kun en kort politisk drøftelse af disse forslag på rådsmødet (energi) den 25. juni 1993. Parlamentets udtalelse vil muligvis foreligge i efteråret 1993. Det er uvist, hvornår og med hvilket indhold der eventuelt vil kunne træffes beslutning i Rådet om det indre energimarked på el- og naturgasområdet.

Kommissionen fremlagde den 11. maj 1992 forslag til rådsdirektiv om betingelser for tildeling og udnyttelse af tilladelser til forundersøgelser, efterforskning og indvinding af kulbrinter. Forslaget er baseret på artikel 100 A. Forslaget kan vedtages med kvalificeret flertal. Parlamentets udtalelse forelå i november måned 1992. Der blev på rådsmødet (energi) den 30. november 1992 ikke truffet beslutning om forslaget, og sagen henvistes til fornyet behandling. Det danske formandskab agter at fremlægge forslaget til politisk drøftelse på rådsmødet (energi) den 25. juni 1993. Der forventes ikke at blive etableret en fælles holdning til forslaget på dette møde.

Kommissionen fremlagde den 20. maj 1992 forslag til rådsdirektiv om begrænsning af kuldioxidemissionen gennem en forbedring af energieffektiviteten. Forslaget baseredes oprindeligt på art. 130 S, men der er nu enighed om også at basere forslaget på art. 235. En ved-

tagelse af forslaget kræver enstemmighed. Forslaget forventes vedtaget på rådsmødet (energi) den 25. juni 1993.

Kommissionen fremlagde den 28. april 1992 revideret forslag til rådsdirektiv om foranstaltninger i en vanskelig forsyningssituation for råolie og olieprodukter i Fællesskabet. Forslaget er baseret på art. 103, stk. 2. Forslaget kræver enstemmighed. Der var på rådsmødet (energi) den 30. november 1992 enighed i Rådet om et kompromis, som Kommissionen imidlertid ikke kunne tiltræde. Forslaget indgik efterfølgende i den pakke af forslag, som Kommissionen på Edinburghmødet tilkendegav at den agtede at trække tilbage som led i nærhedsprincippet. Dette er imidlertid endnu ikke formelt sket. Kommissionen forventes at give en statusredegørelse for forslaget på rådsmødet (energi) den 25. juni 1993.

Kommissionen arbejder med at forberede et forslag til rådsdirektiv om normer for elforbrug i køle-/fryseapparater på husholdningsområdet. Forslaget forventes baseret på art. 100 A og 130 R. Forslaget vil i givet fald kunne vedtages med kvalificeret flertal. Det danske formandskab forventer, at Kommissionen kan præsentere forslaget på rådsmødet (energi) den 25. juni 1993.

Der forventes på rådsmødet (energi) den 25. juni 1993 en endelig beslutning om Kommissionens forslag til rådsbeslutning om fremme af vedvarende energi i Fællesskabet – det såkaldte ALTENER-program. Dette program vil efterfølgende skulle udmøntes i en række rådsdirektiver. Et forslag til rådsdirektiv vedrørende tekniske specifikationer for biodiesel er under udarbejdelse, men forventes ikke fremlagt under det danske formandskab; det samme gælder for øvrige direktivforslag, der vil skulle fremsættes under ALTENER-programmet.

Ud over ovennævnte forslag til rådsdirektiver, som enten er under drøftelse eller forventes til drøftelse i Rådet (energi) fremover, drøftes for tiden en række andre forslag i anden retsaktform eller af mere politisk karakter, herunder eksempelvis reaktorsikkerhed i Central- og Østeuropa samt det tidligere Sovjetunionen. Ligeledes drøftes for tiden i Rådet (energi) i et vist omfang tillige forslag, som henhører formelt under andre ministres ressort, herunder eksempelvis Kommissionens forslag til rådsdirektiv om indførelse af en kombineret CO₂- og energiafgift.

[Energiministeren]

Det bemærkes afslutningsvis, at vedtagelse af et rådsdirektiv, der forudsætter kvalificeret flertal, kræver støtte fra mindst 54 af de i alt 76 stemmer i Rådet. Medlemslandenes stemmer har i denne situation følgende vægt:

Tyskland, Frankrig, Italien og Storbritannien 10
Spanien 8
Belgien, Grækenland, Holland og Portugal 5
Danmark og Irland 3
Luxembourg 2

Spm. nr. S 848

Til *miljøministeren* (14/5 93) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvilken sikkerhed regeringen har for, at EF's Miljøagentur placeres i Danmark?«

Svar (25/5 93):

Miljøministeren (Svend Auken):

De hidtidige danske bestræbelser for at få en EF-institution har været koncentreret om at få EF's Miljøagentur her til landet. Det er fortsat regeringens prioritet.

Placering af EF's institutioner vil blive fastlagt ved fælles aftale mellem repræsentanter for medlemsstaternes regeringer på en kommende samling i Det Europæiske Råd, og der kan derfor ikke på forhånd udstedes garantier for, hvilke lande der får hvilke institutioner.

Spm. nr. S 849

Til *miljøministeren* (14/5 93) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvor stort et samlet bruttobeløb der er brugt i forbindelse med forberedelser til etablering af EF's Miljøagentur i Danmark?«

Begrundelse

Skiftende regeringer har i de senere år arbejdet ihærdigt på at få EF's Miljøagentur placeret i Danmark, hvilket har betydet, at muligheden for at få placeret andre EF-agenturer tilsvarende er blevet reduceret, herunder bl.a. EF's Patentagentur og Lægemedelagentur.

I bestræbelserne for at få placeret EF's Miljøagentur i Danmark er der anvendt økonomi-

ske ressourcer fra den offentlige sektor. I forbindelse med en vurdering af værdien af det arbejde, der er udfoldet, er det relevant at vide, hvor stort et samlet bruttobeløb der er brugt. Disse oplysninger er specielt relevante, hvis de stærke forlydender om, at EF's Miljøagentur mod regeringens forventning ikke placeres i Danmark, viser sig at blive rigtige. Hvis dette bliver tilfældet, kan de offentlige midler, der er anvendt i den danske markedsføring, med rette betegnes som tabt.

Svar (25/5 93):

Miljøministeren (Svend Auken):

Miljøministeriet har i forbindelse med arbejdet med etableringen af et miljøagentur i EF i perioden 1989-1993 afholdt en række udgifter. Til fremme af en placering af agenturet i Danmark er der gennemført en række informations- og PR-aktiviteter. De med placeringen af agenturet direkte forbundne udgifter kan opgøres til ca. 1,1 mio. kr.

Spm. nr. S 833

Til *justitsministeren* (11/5 93) af:

Tom Behnke (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvilke EF-direktivforslag under ministerens ressort der for tiden behandles i Ministerrådet, hvilke EF-direktivforslag der endnu ikke er færdigbehandlede, samt hvilke EF-direktivforslag der er under udarbejdelse?«

Begrundelse

Det bedes af svaret fremgå, hvordan og i videst muligt omfang hvornår de nævnte forslag under ministerens ressort vil blive behandlet i EF-Ministerrådet med hensyn til afstemning, dvs. hvor mange stemmer en vedtagelse i Ministerrådet vil kræve.

Svar (26/5 93):

Justitsministeren (Erling Olsen):

De forslag, der er under behandling i Rådet på Justitsministeriets område, har hjemmel i enten artikel 43, artikel 100 A eller artikel 130 S. I den følgende oversigt er hjemmelen angivet for hvert enkelt forslag. Det kan i den forbindelse oplyses, at vedtagelse i alle tilfælde

[Justitsministeren]

kræver kvalificeret flertal i Rådet. Kvalificeret flertal kræver, at der er mindst 54 stemmer for forslaget ud af de 76.

1. Følgende direktivforslag er for tiden under behandling i arbejdsgrupper under Rådet:

Forslag til direktiv om beskyttelse af dyr på slagte- eller aflivningstidspunktet (art. 43).

Forslag til direktiv om dyr, der holdes til landbrugsformål (art. 43).

Forslag til direktiv om fastlæggelse af mindstestandarder for dyrehold i zoologiske haver (art. 130 S).

Forslag til direktiv om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (art. 100 A).

Forslag til direktiv om tjenesteydelsesansvar (art. 100 A).

Forslag til direktiv om civilretligt ansvar for affaldsskader (art. 100 A).

Forslag til direktiv om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler vedrørende fjernsalg (art. 100 A).

Forslag til direktiv om beskyttelse af køberne i kontrakter om brugsret til fast ejendom på timeshare-basis (art. 100 A).

2. Følgende direktivforslag er for tiden under udarbejdelse:

Forslag til ændring af direktiv 91/628/EØF om beskyttelse af dyr under transport.

Forslag til ændring af direktiv 88/166/EØF om fastlæggelse af mindstekrav vedrørende beskyttelse af burhøns.

Forslag til direktiv vedrørende advokaters etableringsfrihed.

Spm. nr. S 826

Til *undervisningsministeren* (11/5 93) af:

Jan Køpke Christensen (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvilke EF-direktivforslag under ministerens ressort der for tiden behandles i Ministerrådet, hvilke EF-direktivforslag der endnu ikke er færdigbehandlede, samt hvilke EF-direktivforslag der er under udarbejdelse?«

Begrundelse

Det bedes af svaret fremgå, hvordan og i videst muligt omfang hvornår de nævnte forslag under ministerens ressort vil blive behandlet i

EF-Ministerrådet med hensyn til afstemning, dvs. hvor mange stemmer en vedtagelse i Ministerrådet vil kræve.

Svar (25/5 93):

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg kan oplyse, at der for tiden ikke er EF-direktivforslag til behandling under min ressort. Der er mig bekendt heller ikke EF-direktivforslag under udarbejdelse.

Spm. nr. S 828

Til *sundhedsministeren* (11/5 93) af:

Jan Køpke Christensen (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvilke EF-direktivforslag under ministerens ressort der for tiden behandles i Ministerrådet, hvilke EF-direktivforslag der endnu ikke er færdigbehandlede, samt hvilke EF-direktivforslag der er under udarbejdelse?«

Begrundelse

Det bedes af svaret fremgå, hvordan og i videst muligt omfang hvornår de nævnte forslag under ministerens ressort vil blive behandlet i EF-Ministerrådet med hensyn til afstemning, dvs. hvor mange stemmer en vedtagelse i Ministerrådet vil kræve.

Svar (24/5 93):

Sundhedsministeren (Torben Lund):

Der vedlægges en oversigt over de forslag til EF-retsakter, der for tiden behandles inden for Sundhedsministeriets område. Af oversigten fremgår, dels hvilke forslag der p.t. behandles i Rådet, dels hvilke forslag som endnu ikke er færdigbehandlet, og endelig hvilke forslag der er opført på Kommissionens lovgivningsprogram for 1993.

For hvert enkelt forslag er anført, hvilken artikel forslaget er baseret på. Vedtagelse af forslag med hjemmel i art. 100 A kræver kvalificeret flertal i Rådet. Dette gælder også art. 43, medens art. 100 og 130 S kræver enstemmighed.

Bilag

Sundhedsministeriet
Departementet
EF-koordinationen

Oversigt over verserende forslag til EF-retsakter

[Sundhedsministeren]

1. Forslag til EF-retsakter, der p.t. behandles i Rådet
  - Forslag til Rådets direktiv om medicinske anordninger. (KOM (92) 356 endelig udgave - SYN 353) (art. 100 A).
  - Ændret forslag til Rådets direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om reklame for tobaksvarer (KOM (92) 196 endelig udgave - SYN 194) (art. 100 A).
  - Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 89/107 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om tilsætningsstoffer, som må anvendes i levnedsmidler (art. 100 A).
  - Forslag til Rådets direktiv om sødestoffer til brug i levnedsmidler (art. 100 A).
  - Forslag til Rådets direktiv om supplerende bestemmelser vedr. kontrol af levnedsmidler (art. 100 A).
  - Forslag til Rådets direktiv om levnedsmiddelhygiejne (art. 100 A).
  - Forslag til Rådets direktiv om pesticidmaksimalgrænseværdier, som skal fastsættes i medfør af direktiv 76/895 og direktiv 90/642 vedr. visse vegetabiliske produkter, herunder frugt og grøntsager (art. 43).
  - Forslag til Rådets direktiv om ændring i bilag til direktiv 86/362 og 86/363 om pesticidmaksimalgrænseværdier i kornprodukter og animalske produkter (art. 100).
  - Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 65/65/EØF, 75/318/EØF og 75/319/EØF om lægemidler (art. 100 A).
  - Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 81/851/EØF og 81/852/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om veterinærlægemidler (art. 100 A).
  - Forslag til vedtagelse af rådsdirektiv om ophævelse af direktiv 87/22/EØF om indbyrdes tilnærmelse af højteknologiske lægemidler, især lægemidler fremstillet ved bioteknologiske metoder (art. 100 A).
2. Direktivforslag, som endnu ikke er færdigbehandlet.
  - Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 79/112 om medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklamer for sådanne levnedsmidler (art. 100 A).
  - Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 79/112 om medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklamer for sådanne levnedsmidler (kodifikationsforslag) (art. 100 A).
  - Forslag til Rådets direktiv om levnedsmidler og ingredienser behandlet med ioniserende bestråling (art. 100 A).
  - Forslag til Rådets direktiv om nye levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser (art. 100 A).
  - Forslag til Rådets direktiv om farvestoffer til brug i levnedsmidler (art. 100 A).
  - Forslag til Rådets direktiv om andre tilsætningsstoffer end farve og sødestoffer (art. 100 A).
3. Forslag i Kommissionens lovgivningsprogram for 1993.
  - Forslag til direktiv om in vitro-diagnostiske medicinske anordninger. Dok. nr. 4181/93 (art. 100 A).
  - Forslag til direktiv om ændring af direktiv 80/777 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om udvinning og markedsføring af naturligt mineralvand.
  - Forslag vedrørende visse angivelser for levnedsmidler - supplement til mærkningsdirektiv 79/112 om levnedsmidler.

Spm. nr. S 859

Til forsvarsministeren (17/5 93) af:

Jan Køpke Christensen (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvad det - beregnet i maj 1993 - vil koste i nyinvesteringer og drift at bevare Sergentskolen i Sønderborg kontra en flytning til Odense?«

Begrundelse

FOV Nyhedsbrev citerer i en artikel den 13. maj 1993 kontorchef Susan Nissen, Forsvarsministeriet, for at sige, at flytningen sker for at spare på driftsudgifterne. I samme forbindelse oplyses det, at en tredjedel af al skydeuddannelse også efter en flytning vil finde sted i Jylland.

Svar (26/5 93):

Forsvarsministeren (Hans Hækkerup):

Økonomien i den samlede kaserneplan (sammenlægning af Kongens Jyske Fodregiment, Fynske Livregiment og Slesvigske Fodregiment i Haderslev samt flytning af Sergentskolen til Odense) skal ses som en helhed og vurderes ud fra de samlede driftsbesparelser på ca. 50 mio. kr., der kan opnås ved garniseringsplanens gennemførelse. Denne plan forudsætter bl.a. flytning af Sergentskolen til Odense med efterfølgende nedlæggelse af Sønderborg Kaserne.

En egentlig sammenligning af driftsudgifterne på henholdsvis Sønderborg og Odense Kaserne kan ikke umiddelbart foretages, idet Odense Kaserne driftsmæssigt – ud over selve kaserneområdet på Sønder Boulevard – også omfatter Højstrupområdet og herved omfatter flere forskellige myndigheder. Det er derfor ikke muligt i detaljer at relatere driftsudgifterne til de enkelte myndigheder.

Derfor bør man i stedet vurdere besparelserne, der vedrører Sergentskolens flytning, set i sammenhæng med bl.a. regimentssammenlægningen i Haderslev. Denne besparelse består dels af en personeldriftsbesparelse på ca. 6 mio. kr., dels af en bygningsdriftsbesparelse på ca. 11 mio. kr. Der er heri indregnet de udsving i driftsudgifterne, der følger af omlægningen i de enkelte garnisoner. Der er ingen ændringer i vurderingen af disse besparelser.

I perioden fra medio 1989 til maj 1993 er byggeindekset steget fra 114 til 130 svarende til, at udgiftsskønnet på ca. 28 mio. kr. skal forhøjes med ca. 14 pct. Denne stigning omfatter investeringer ved såvel det planlagte om-/nybyggeri i Odense som et muligt (ikke nærmere vurderet) om-/nybyggeri i Sønderborg. Ud over denne indeksregulering er der ingen ændringer i vurderingen af investeringerne i forbindelse med Sergentskolens flytning.

Det skal samtidig understreges, at det afgørende for forligspartierne bag forsvarsforliget hele tiden har været den årlige *driftsbesparelse*, der opnås ved de samlede garniseringsændringer, og ikke den nøjagtige størrelse af de nødvendige *investeringer*.

Spm. nr. S 860

Til forsvarsministeren (17/5 93) af:

Jan Køpke Christensen (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvor mange penge der til dato er brugt i forbindelse med beslutningen om at flytte Sergentskolen fra Sønderborg til Odense – herunder også time- og dagpenge, ekstra kørsel, øgede udgifter til kørekort, støjundersøgelser m.v.?«

Begrundelse

Åf avisartikler (bl.a. Fyens Stiftstidende 30. april 1993) er fremgået,

- at der d.d. er 1,8 fastansatte pr. elev i Odense,
- at der udbetales en kvart mio. kr. om måneden i time- og dagpenge, og
- at mange øvelser for de kursusdele, der allerede er flyttet til Odense, afvikles i Jylland og på Sjælland.

Svar (26/5 93):

Forsvarsministeren (Hans Hækkerup):

I perioden fra juli 1990 til april 1993 er der anvendt ca. 8,5 mio. kr. til personelrelaterede meromkostninger, støjundersøgelser, projektering m.v.

Spm. nr. S 864

Til industriministeren (19/5 93) af:

Tommy Dinesen (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvorvidt planerne, hvis de bliver gennemført, om en ny oliehavn ved Rostock på den tyske Østersøkyt, som vil medføre en forøgelse af tankskibstrafikken igennem Storebælt på ca. 25 pct., vil føre til krav om lodspligt igennem Storebælt for skibe med farlige laster som f.eks. olie?«

Begrundelse

Ifølge Politiken den 7. maj 1993 har Dansk Ornitologisk Forening skrevet til miljøministeren og gjort opmærksom på den fare, en kraftig forøgelse af tankskibstrafikken kan få for bl.a. Storebæltets fugleliv, hvis en ulykke skulle indtræffe.

Der peges her på den planlagte oliehavn ved Rostock og den stærke forøgelse af tankskibstrafikken, anlægget af denne havn vil medføre.

Svar 3/6 93):

Industriministeren (Trøjborg):

Jeg har forelagt spørgsmålet for forsvarsministeren, som, hvad angår krav om lodspligt igennem Storebælt for skibe med farlige laster som f.eks. olie, har udtalt følgende, hvortil jeg henviser:

»Idet jeg skal henvise til tidligere forsvarsminister Knud Enggaards svar af 17. juli 1992 på spørgsmål nr. S 982, også stillet af Tommy Dinesen, skal jeg oplyse, at det fortsat er hensigten at søge spørgsmålet om lodspligt i de danske internationale stræder, Sundet og Bælterne, behandlet i Den Maritime Komité, der er nedsat under Helsingforskommissionen.

Af svaret den 17. juli 1992 fremgik, at Miljøministeriet på regeringens vegne har fremlagt et forslag om, at Østersølandene i deres nationale lovgivning optager bestemmelser om, at skibe, der sejler gennem de danske stræder med farlige laster, anvender lods. Dette forslag ville blive taget op til substansdrøftelse på et møde i Den Maritime Komité i efteråret 1992.

Miljøministeriet har til Forsvarsministeriet oplyst, at da kun Tyskland til mødet i efteråret 1992 i Den Maritime Komité under Helsingforskommissionen havde afgivet skriftlige svar, forelagde Danmark på mødet en note, der kraftigt henstillede til alle Østersølandene, at de – blandt andet på grund af den betydning, Danmark tillægger forslaget – til næste møde i september 1993 fremsætter skriftlige kommentarer til det danske forslag.«

Til orientering vedlægges besvarelse af spørgsmål nr. S 982 af 17. juli 1992. (Ikke optrykt her).

Spm. nr. S 832

Til *skatteministeren* (11/5 93) af:

Ole Donner (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvilke EF-direktivforslag under ministerens ressort der for tiden behandles i Ministerrådet, hvilke EF-direktivforslag der endnu ikke er færdigbehandlede, samt hvilke EF-direktivforslag der er under udarbejdelse?«

Begrundelse

Det bedes af svaret fremgå, hvordan og i videst muligt omfang hvornår de nævnte forslag under ministerens ressort vil blive behandlet i

EF-Ministerrådet med hensyn til afstemning, dvs. hvor mange stemmer en vedtagelse i Ministerrådet vil kræve.

Svar (24/5 93):

Skatteministeren (Stavad):

Der henvises til vedlagte oversigt. Det skal oplyses, at forslagene er baseret enten på Traktatens art. 99 eller art. 100, dvs. at de skal vedtages med enstemmighed.

Bilag

*Oversigt over forslag
på skatte- og afgiftsområdet*

1. Følgende forslag forventes drøftet på økonomi- og finansministermødet i juni måned.
  - Forslag til Rådets direktiv om indførelse af en afgift af CO₂-emissioner og af energi, KOM (92) 226, EFT C 196/1992.
  - Forslag til Rådets direktiv om den særlige merværdiafgiftsordning for brugte genstande, kunstgenstande, samlere objekter og antikviteter (7. momsdirektiv), KOM (88) 846, EFT C 76/1989.
  - Forslag til Rådets direktiv om fælles ordning for beskatning af renter og royalties, der betales mellem moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater, KOM (90) 571, EFT C 53/1991.
2. Forslag der endnu ikke er færdigbehandlet.

Moms

  - Forslag til 12. momsdirektiv om udgifter, der ikke giver ret til fradrag i merværdiafgiften, KOM (82) 870, EFT C 37/1983 og EFT C 56/1984.
  - Forslag til 18.a momsdirektiv om ophævelser af visse undtagelser i 6. momsdirektiv, KOM (92) 215, EFT C 205/1992.
  - Forslag til 22. momsdirektiv om en særordning for små og mellemstore virksomheder, KOM (86) 444, EFT C 272/1986 og EFT C 310/1987.
  - Forslag til Rådets direktiv om ændring af 6. momsdirektiv for så vidt angår merværdiafgiftsordningen for personbefordring, KOM (92) 416, EFT C 307/1992.
  - Forslag til Rådets 8. direktiv om forhøjelse af beløbsgrænserne for tredjelandsrej-

[Skatteministeren]

sende, KOM (84) 182, EFT C 102/1984 og EFT C 78/1985.

- Forslag om en særordning for guld, KOM (92) 441, EFT C 302/1992.

Punktafgifter

- Forslag til Rådets direktiv om punktafgiftssatsen for motorbrændstoffer fremstillet af landbrugsprodukter, KOM (92) 36, EFT C 73/1992.
- Forslag til Rådets direktiv om afgifter på visse tunge lastvogne med henblik på dækning af transportinfrastrukturomkostningerne, KOM (87) 716, EFT C 79/1988 og C 311/1992.

Direkte skatter

- Forslag til Rådets direktiv om en fælles ordning for kildeskat af renteindtægter, KOM (89) 60, EFT C 141/1989.
- Forslag til Rådets direktiv om regler for virksomhedernes medregning af underskud i deres faste driftssteder og i datterselskaber i andre medlemsstater, KOM (90) 595, EFT C 53/1991.

3. Følgende EF-direktivforslag er angivet i Kommissionens arbejdsprogram.

- Særlig momsordning for automobiler: indførelse af fælles bestemmelser om definition af nye biler.
- Indregistrerings- og vægtafgift på motor-køretøjer: udarbejdelse af fælles bestemmelser om midlertidig anvendelse.
- Punktafgifter på mineralisk olie: udarbejdelse af bestemmelser om farvning og mærkning af olie, der til en nedsat sats anvendes som brændstof til biler.
- Tobak og alkohol: gradvis forøgelse af de afgiftsfritagelser, der er fastsat i direktiv 92/12/EØF.
- Årlig afgift på private motorkøretøjer: etablering af et sammenhængende og rimeligt grundlag for en harmonisering af disse afgifters struktur under hensyntagen til miljøproblemerne og emissionerne af skadelige stoffer.
- Fritagelse for tab, som skyldes arten af de produkter, der pålægges afgifter under produktionen, forarbejdningen eller oplagringen: betingelser for bevilling af afgiftsfritagelse.

- Afgiftssatser: tilpasning af de vejledende mængder, der er fastsat i direktiv 92/12/EØF, så de er i overensstemmelse med udviklingen.
- Grænseoverskridende samarbejde mellem selskaber i forskellige medlemsstater: udvidelse af anvendelsesområdet for direktiv 90/434/EØF (fusion) og 90/435/EØF (moder- og datterselskaber) til at omfatte alle virksomheder, der er underlagt selskabsbeskatning.
- Det europæiske (aktie)selskab: fiskal ordning for overførsel af hjemsted.

Spm. nr. S 895

Til *skatteministeren* (28/5 93) af:

Ole Donner (FP):

»Vil ministeren oplyse lixtal for L 289 (kun selve lovteksten) og i forbindelse hermed forklare lixskalaen?«

Begrundelse

Spørgeren mener, det kan have almen interesse at få oplyst disse lixtal for at se, hvor tilgængeligt lovstoffet er, når man skal gennemarbejde 23 lovforslag inden for skatteområdet på nogle få uger.

Svar (4/6 93):

Skatteministeren (Stavad):

Formålet med at foretage en lixberegning er at få en eller anden form for indikator vedrørende en given teksts læsbarhed. Heri ligger, at en lixberegning alene udgør ét hjælpemiddel blandt mange, samt at den i visse tilfælde må karakteriseres som utilstrækkelig. Det vil således sagtens kunne forekomme, at en tekst kan være ret let forståelig, selv om lixtallet er højt. Man bør derfor være varsom med kun at basere sine konklusioner på et opgjort lixtal. Hertil kommer, at metoden udelukkende er rettet mod løbende tekst, mens eksempelvis oversigter, rubrikker, overskrifter, nummereringer, lange opremninger m.v. skal overspringes. Dette indebærer efter min opfattelse, at metoden ikke er særlig egnet til at vurdere egentlige lovtekster. Jeg har derfor ikke fundet det meningsfyldt at foretage en minutios læsbarhedsundersøgelse vedrørende L 289.

[Skatteministeren]

Til belysning af principperne for beregning af lix vedlægges en vejledning herfor med tilhørende beregningsskema. (Ikke optrykt her). Det følger af vejledningen, at lix for bogligt materiale typisk ligger mellem 10 og 60.

Spm. nr. S 884

Til *socialministeren* (27/5 93) af:

Eva Kjer Hansen (V):

»Vil ministeren oplyse, hvorvidt – og i bekræftende fald i hvor mange tilfælde – ministeriet i februar og marts 1993 meddelte dispensation fra de forsørgelsesgarantier, der i henhold til udlændingelovens § 9, stk. 3, 4 og 5, af udlændinge er afgivet til socialforvaltningerne i Odense og Ålborg i forbindelse med derboende udlændinges familiesammenføring med forældre, samt med hvilken lovhjemmel sådanne dispositioner måtte være meddelt?«

Svar (3/6 93):

Socialministeren (Karen Jespersen):

Idet spørgeren henviser til udlændingelovens § 9, stk. 3, 4 og 5, må det antages at dreje sig om de nye regler i udlændingeloven, som blev indsat ved lov nr. 482 af 24. juni 1992.

Ændringerne trådte i kraft den 27. juni 1992 og har virkning for personer, der fra og med denne dato har søgt familiesammenføring.

Ændringerne indebærer, at hvis en herboende person (garanten) har påtaget sig at forsørge ansøgeren og der senere ydes ansøgeren hjælp efter bistandsloven, kan kommunalbestyrelsen pålægge garanten at yde betaling for hjælpen. Sådant betaling kan af kommunalbestyrelsen inddrives hos garanten efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter.

Det bemærkes, at det er udlændingemyndighederne, der kan og i visse tilfælde skal kræve en opholdstilladelse betinget af, at den herboende forpligter sig til at forsørge ansøgeren. Udlændingemyndighederne modtager til brug herfor en vurdering fra socialforvaltningen af garantens evne til at forsørge ansøgeren.

Der er således ikke længere hjemmel til at dispensere fra en garantierklæring, hvis garanten ikke kan påtage sig forsørgelsen af en familiesammenført person.

Der kan derimod efter bistandslovens § 4 blive tale om hjemsendelse af en udlænding, der har behov for vedvarende forsørgelse, som ikke kan opfyldes af garanten.

Efter bistandslovens § 4 afgør socialministeren eller den myndighed, ministeren giver bemyndigelse hertil, om pågældende skal hjemsendes.

Socialministeriet kan oplyse, at der på denne baggrund ikke er meddelt dispensation fra garantierklæringer, der er afgivet efter udlændingelovens § 9, stk. 3, 4 og 5.

Det kan dog supplerende oplyses, at Socialministeriet efter de gamle regler, der finder anvendelse for personer, der har søgt om familiesammenføring inden den 27. juni 1992, fortsat giver dispensation, hvis betingelserne er opfyldt. For Odense Kommunes vedkommende er der i februar og marts måned 1993 givet 2 garantier delvis dispensation og 7 garantier fuld dispensation. For Aalborg Kommunes vedkommende drejer det sig i samme periode om 3 garantier, der har fået fuld dispensation, og om 3 garantier, der har fået delvis dispensation. Den ene delvise dispensation fra Aalborg Kommune drejer sig dog om afslag på en fornyet ansøgning om fuld dispensation.

Antallet af dispensationsansøgninger til Socialministeriet er stærkt dalende som følge af de nye regler i udlændingeloven.

For så vidt angår hjemmelen til at give dispensation fra garantierklæringer i forbindelse med ansøgning om familiesammenføring før den 27. juni 1992 kan jeg henvise til vedlagte svar af 16. december 1992 på spørgsmål 46 (Alm. del – bilag 124) til Folketingets Socialudvalg. (Ikke optrykt her).

Spm. nr. S 835

Til *fiskeriministeren* (11/5 93) af:

Niels Højland (FP):

»Vil ministeren fremsende det oplæg, som den arbejdsgruppe, der blev nedsat efter de afsluttende fiskeriforhandlinger med organisationerne, skal udarbejde, jf. svaret på mit spørgsmål nr. S 664, eller fremsende det, når det foreligger?«

Begrundelse

Spørgeren, der er meget optaget af fiskernes problemer med det danske kvotesystem og afskaffelsen af samme, ønsker nævnte oplæg, når det foreligger, til brug for det videre arbejde.

Svar 25/5 93):

Fiskeriministeren (Stavad, fg.):

Jeg har fredag den 21. maj 1993 fremsendt arbejdsgruppens rapport til Folketingets Landbrugs- og Fiskeriudvalg.

Spm. nr. S 853

Til *kirkeministeren* (14/5 93) af:

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

»Vil ministeren gøre rede for Det Danske Bibelselskabs og Det Kongelige Vajsenhusets Forlags økonomi både i almindelighed og specielt, hvad angår

- størrelsen af deres indkomster, for så vidt disse kommer fra kirkekasserne, dvs. fra kirkeskatteyderne,
- administrationsudgifter og kalkulationsprincipper, såvel generelt som for de vigtigste publikationers vedkommende,
- det overskud, der tilfalder Det Kongelige Vajsenhus' drift,
- publikationsvirksomhedens bidrag til Det Danske Bibelselskabs almene virke og
- den eventuelle økonomiske og administrative forbindelse mellem Vajsenhusets Forlag og Bibelselskabet?»

Begrundelse

Spørgsmålene er stillet på baggrund af artikler af Jens Lyster i Dansk Kirketidende nr. 9/93 og af Jørgen Kjærgård i bogen »Du blandt vore lovsange bor«, side 101 og fremefter, hvoraf det fremgår, at Det Danske Bibelselskabs og Det Kongelige Vajsenhusets Forlag har monopol på en række publikationer, der er ubetinget nødvendige for folkekirkens virksomhed.

Både monolet og lukketheden om de økonomiske forhold og sammenhænge forekommer mig helt uacceptable.

Svar (25/5 93):

Kirkeministeren (A. O. Andersen):

Jeg kan indledningsvis oplyse, at Kirkeministeriet den 21. februar 1989 har indgået aftale med Det Danske Bibelselskab om, at ministeriet påtager sig at føre offentligt tilsyn og økonomisk kontrol med selskabets virksomhed som forudsætning for, at selskabet kan undtages fra bestemmelserne i lov om erhvervsdrivende fonde.

Derimod fører Kirkeministeriet ikke tilsyn med Det Kongelige Vajsenhus og har således ingen indsigt i institutionens økonomi.

Med henblik på besvarelsen af de konkret stillede spørgsmål har jeg udbedt mig en udtalelse fra de to institutioner og vil vende tilbage til sagen, når deres svar foreligger.

Spm. nr. S 854

Til *kirkeministeren* (14/5 93) af:

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

»Vil ministeren – under hensyn til, at betydelige kirkeskattemidler øjensynligt direkte eller indirekte tilfalder de nævnte institutioner – tage skridt til, at disse underkastes revision af Rigsrevisionen?»

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 853.

Svar (25/5 93):

Kirkeministeren (A. O. Andersen):

Med hensyn til Det Danske Bibelselskab kan jeg oplyse, at dette selskab modtager tilskud fra tipsmidlerne, og at rigsrevisor som følge heraf kan kræve selskabets årlige regnskaber forelagt til gennemgang, jf. § 4, nr. 1, i lov om revision af statens regnskaber m.m. Derimod er selskabets regnskaber ikke undergivet rigsrevisors revisionsmyndighed, jf. lovens § 2.

Lovens § 4, nr. 1, finder ligeledes anvendelse på Det Kongelige Vajsenhus' regnskaber, i det omfang denne institution modtager tilskud fra staten til dækning af udgifterne ved institutionens skolevirksomhed.

Spm. nr. S 855

Til *kirkeministeren* (14/5 93) af:

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

»Hvad er ministerens holdning til rimeligheden af og folkekirkens interesse i, at Vajsenhusets salmebogsprivilegium af 13. maj 1778 stadig opretholdes?»

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 853.

Svar (25/5 93):

Kirkeministeren (A. O. Andersen):

Ved skrivelse af 26. marts 1975 har Kirkeministeriet forlænget forlagsretten til Konvents-salmebogen med dertil hørende tillæg og hjælpetillæg, Salmebogen for Kirke og Hjem, Den sønderjyske Salmebog med dertil hørende tillæg og Den danske Salmebog for Det Kongelige Vajsenhus for tidsrummet indtil udgangen af året 1995.

Kirkeministeriet vil inden tidspunktet for Vajsenhusets forlagsrets udløb overveje spørgsmålet om rimeligheden af og folkekirkens interesse i en fortsættelse af Vajsenhusets salmebogsprivilegium.

Spm. nr. S 856

Til *kirkeministeren (14/5 93)* af:

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

»Har ministeren indhentet alternative tilbud på salmebogsudgivelser m.m. fra andre forlag?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 853.

Svar (25/5 93):

Kirkeministeren (A. O. Andersen):

Under hensyn til, at forlagsretten til de forskellige salmebøger er overdraget til Det Kongelige Vajsenhus indtil udgangen af året 1995, er der ikke indhentet alternative tilbud fra andre forlag.

Spm. nr. S 857

Til *kirkeministeren (14/5 93)* af:

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

»Er ministeren bekendt med, om der er taget hensyn til de økonomiske følger for kirkekasserne af, at der inden for godt 10 år er eller vil blive udsendt følgende:

- 2. udgave af Den danske Salmebog (1988) med de meget omtalte fejl, der mange steder førte til omgående kassation af det første oplag,
- Den danske Salmebogs 3. udgave (1993) med ny tekstdel,

- det planlagte salmebogstillæg, som sammenlagt medfører udskiftning og nyanskaffelser i et hurtigere tempo, end det normale slid betinger?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 853.

Svar (25/5 93):

Kirkeministeren (A. O. Andersen):

I medfør af menighedsrådslovens § 28, nr. 3, træffer vedkommende menighedsråd beslutning om indførelse af nye autoriserede salmebøger og salmebogstillæg. Udgifter til indkøb af salmebøger m.v. optages på kirkekassens årlige budget, der forelægges provstiuvalget til godkendelse. Det er således overladt til de stedlige kirkelige myndigheder at træffe beslutning om anskaffelse af salmebøger og at sikre, at det økonomiske grundlag er til stede.

Spm. nr. S 814

Til *kulturministeren (6/5 93)* af:

Merethe Due Jensen (KRF):

Merethe Due Jensen (KRF):

»Finder ministeren, at Teaterrådet har overtrådt teaterloven i forbindelse med tildeling af støtte?«

Begrundelse

Ifølge Morgenavisen Jyllands-Posten den 13. april 1993 fremførte den forhenværende leder af Boldhus Teatret, Inger Rauf, at samtlige medlemmer på nær et enkelt har været inhabile. Bl.a. nævnes, at teaterrådsformanden har interesser i Bådteatret, som har modtaget støtte på ca. 3 millioner kroner årligt.

I samme artikel nævnes, at genbeskikkelse af teaterrådsformanden også er i strid med loven.

Svar (14/5 93):

Kulturministeren (Jytte Hilden):

I henhold til teaterlovens § 18, stk. 2, skal Teaterrådet ved fordeling af støtte søge at tilgodese alle genrer inden for det professionelle teater, lægge vægt på at fremme udviklingen af nye teaterformer og anden eksperimenterende virksomhed og søge den geografiske spredning af aktiviteterne fremmet.

[Kulturministeren]

Da Teaterrådet i gennemsnit modtager ansøgninger om fire gange den til rådighed værende bevilling, må der ske en prioritering blandt ansøgerne ud fra ovennævnte målsætning med hensyntagen til ansøgernes kunstneriske kvalitet. I denne prioritering har Boldhus Teatret på linie med en mængde andre ansøgere altså ikke kunnet gøre sig gældende.

Jeg finder ikke, at Teaterrådet ved denne prioritering har overtrådt teaterloven.

Teaterrådets medlemmer må ifølge teaterlovens § 20 i funktionstiden ikke være knyttet til noget teater eller beklæde teaterfaglige tillidsposter. Dog kan ministeren fravige denne bestemmelse.

Da rådets medlemmer honoreres med ca. 10.000 kr. månedligt, er det klart, at de nødvendigvis må have indtjening fra anden side, og for rådets kunstneriske medlemmer er det endvidere nødvendigt i et vist omfang at vedligeholde deres metier gennem teaterarbejde.

Ministeriet kan derfor give dispensationer til udøvelse af kunstnerisk arbejde, hvor der ikke skønnes at være habilitetsproblemer, f.eks. til arbejde på Det Kongelige Teater eller landsdelsscenerne, der jo ikke modtager støtte fra Teaterrådet.

I den omtalte artikel i Morgenavisen Jyllands-Posten den 13. april 1993 hævder Inger Rauf, at medlemmerne af Teaterrådet på nær et enkelt er inhabile. Det fremgår ikke, hvilke 4 af rådets 5 medlemmer Inger Rauf har i tanker, men det nævnes bl.a., at teaterrådsformanden har interesser i Bådteatret, som har modtaget støtte på ca. 3 mio. kr. årligt.

Jeg kan om dette oplyse, at teaterrådsformanden ikke i den tid, han har været formand for rådet, har været medlem af Bådteatrets repertoireudvalg eller haft andre interesser i dette teater.

Vedrørende genbeskikkelse fremgår det af lovens § 20, at medlemmerne ikke kan genbeskikkes. De nuværende teaterrådsmedlemmer kan således ikke genbeskikkes, når deres funktionsperiode udløber med slutningen af juni 1995. Det er korrekt, at den nuværende formand har været medlem af tidligere teaterråd, men disse råd var nedsat og virkede i henhold til andre teaterlove end den gældende.

Spm. nr. S 842

Til statsministeren (14/5 93) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Vil statsministeren give en redegørelse for, hvordan den danske regering vil sikre, at dansk indflydelse i fremtidens EF, hvis det bliver et ja den 18. maj, ikke formindskes, hvorunder særskilt bedes oplyst, om der er planer om at indføre flere flertalsafgørelser i Ministerrådet eller på anden måde mindske de små EF-landes indflydelse?«

Svar (21/5 93):

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Jaet ved folkeafstemningen den 18. maj 1993 indebærer, at Danmark deltager fuldt ud i udformningen af fremtidens EF, jf. Maastricht-traktatens art. N og O. Der henvises til hvidbogen om Danmark og Maastricht-traktaten, side 138-139 samt til Edinburgh-aftalen. Regeringen er ikke bekendt med konkrete planer »om at indføre flere flertalsafgørelser i Ministerrådet eller på anden måde mindske de små EF-landes indflydelse«.

Spm. nr. S 861

Til indenrigsministeren (18/5 93) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Vil ministeren oplyse formålet med og økonomien i at flytte erfarent CF-personale væk fra kasernen i Middelfart og i stedet lade personale fra Dansk Røde Kors flytte ind i en periode for at varetage de opgaver, som CF-personalet kunne udføre lige så godt og i overensstemmelse med den nye beredskabslov?«

Begrundelse

Personalet på CF-kasernen i Middelfart skal flyttes ud i ca. 1 år, og afskedigelser skal finde sted, for at Dansk Røde Kors kan flytte ind i lokalerne og udføre de opgaver, som CF-folkene også kan udføre og er uddannet til. Det er tilsyneladende et projekt, der er overflødig, og ministeren bedes redegøre for anledningen til dette. Det er svært at se logikken i, at uddannet personale skal vige for andet personale, og ministeren opfordres til at tage sagen op til nyvurdering, inden afskedigelser sker.

Svar (26/5 93):

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

[Indenrigsministeren]

I anledning af spørgsmålet skal jeg i det hele henvide til den udførlige redegørelse for baggrunden for og virkningerne af en midlertidigt ændret anvendelse af CF-kasernen i Middelfart, som jeg den 3. maj 1993 sendte til samtlige partiets folketingsgrupper med anmodning om en tilbagemelding inden den 7. maj 1993. Da jeg havde konstateret, at der ikke var indvendinger fra partiernes side, meddelte jeg den 12. maj 1993 Dansk Røde Kors, Direktoratet for Udlændinge og Beredskabsstyrelsen, at planen nu kunne sættes i værk.

Når det er Dansk Røde Kors, der har fået til opgave at drive også dette midlertidige asylcenter, har det sin baggrund i den gældende ordning, hvorefter det er Dansk Røde Kors, der driver de asylcentre, som Direktoratet for Udlændinge tilvejebringer.

Som det fremgår af den ovenfor nævnte redegørelse, har Dansk Røde Kors været indstillet på i videst muligt omfang at tilbyde det nuværende personale på kasernen i Middelfart beskæftigelse ved driften af det midlertidige asylcenter. Det kan tilføjes, at de afskedigelser, der var forårsaget af kasernedriftens ophør, er gennemført, ligesom ansættelse af personale ved det midlertidige asylcenter er sket.

Spm. nr. S 862

Til indenrigsministeren 18/5 93) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Vil ministeren udlevere dokumentation for, at FN's Flygtningehøjkommissariat kan acceptere, at flygtninge fra det tidligere Jugoslavien kan få udvidet deres såkaldt midlertidige opholdstilladelse fra 2 til 3 år?«

Begrundelse

Argumenterne for ikke at sende flygtningene tilbage til deres eget land efter at have været i Danmark i en periode har blandt andet været, at det ville FN's Flygtningehøjkommissariat ikke tillade. Derfor kunne det være interessant at se tilladelsen til dette nu.

Samtidig er der ifølge Flygtningehøjkommissariatet ikke noget, der hedder »midlertidig« opholdstilladelse, idet alle flygtninge, når de er kommet over grænsen, har ret til at få behandlet en asylansøgning også efter det eventuelle »midlertidige« ophold.

Svar (2/6 93):

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Skrivelse af 18. maj 1993 fra L. Franco, Director of International Protection, UNHCR, vedlægges. (Ikke optrykt her).

Spm. nr. S 863

Til indenrigsministeren (18/5 93) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Hvis det er accepteret af FN's Flygtningehøjkommissariat, at flygtninge fra det tidligere Jugoslavien kan få udvidet den såkaldt midlertidige opholdstilladelse fra 2 til 3 år, hvorfor kan flygtninge fra andre lande så ikke få samme ordning?«

Begrundelse

Det er spørgerens opfattelse, at forståelseskløften over for flygtninge blandt andet opstår, fordi danskerne ikke forstår, hvorfor flygtningene ikke vender tilbage til deres eget land.

Svar (2/6 93):

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Det følger af udlændingelovens § 11, stk. 1, at opholdstilladelse meddeles med henblik på varigt eller midlertidigt ophold her i landet. Det følger endvidere af udlændingebekendtgørelsens § 22, at opholdstilladelse i medfør af lovens §§ 7 og 8 gives med henblik på varigt ophold, medmindre udlændingen kun ansøger om tilladelse til midlertidigt ophold.

Der er således ikke efter udlændingeloven mulighed for at meddele en person, der får asyl, opholdstilladelse med henblik på midlertidigt ophold, hvis vedkommende ikke ønsker det.

Da loven om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien i 1992 blev vedtaget, gjorde der sig nogle helt særlige forhold gældende for personer, der flygtede fra dette område. Der var tale om personer, der i tusindvis flygtede på grund af krig og krigslignende tilstande.

Dette var baggrunden for, at UNHCR opfordrede til, at de lande, der modtog asylansøgere fra netop dette område, ydede de pågældende midlertidig beskyttelse. Denne helt særlige situation var samtidig baggrunden for gen-

[Indenrigsministeren]

nemførelsen af loven om midlertidig beskyttelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien. Der er således tale om en særlig lovgivning, som skal hjælpe personer, der som følge af helt ekstraordinære tilstande i deres hjemland har behov for midlertidig beskyttelse.

Forholdene i det tidligere Jugoslavien er ikke bedret siden lovens vedtagelse. Derfor har regeringen nu fremsat forslag om udvidelse af ordningen med meddelelse af midlertidig opholdstilladelse til spontane asylansøgere fra det tidligere Jugoslavien.

Ændringen indebærer dog alene, at ordningen med midlertidig opholdstilladelse til spontane asylansøgere udvides til også at gælde de spontane asylansøgere, der er indrejst den 1. december 1992 eller senere. Forslaget indeholder således ikke ændringer af vilkårene for eller den tidsmæssige udstrækning af opholdet her i landet for de personer, der meddeles midlertidig opholdstilladelse.

Spm. nr. S 877

Til *landbrugsministeren* (26/5 93) af:

Henrik Dam Kristensen (S):

»Vil ministeren oplyse, om der er konstateret tilfælde, hvor fiskerislagterier har været skyld i spredning af virus?«

Begrundelse

Slagterier udleder vand til å-systemer, hvorfra også dambrug modtager vand.

Jeg er blevet oplyst om, at dambrugsejere ofrer store midler for at holde sig virusfrie, men at der er mistanke om, at slagterierne kan være skyld i spredning af smitten.

Svar (4/6 93):

Landbrugsministeren (Bjørn Westh):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Veterinærdirektoratet, som har oplyst, at der findes et enkelt dokumenteret tilfælde af smittespredning fra et fiskeslagteri (opskæringsvirksomhed) til et dambrug beliggende på samme ejendom som opskæringsvirksomheden. Derudover har der været enkelte sygdomsudbrud, hvor det ikke har været muligt endeligt at fastslå smitekilden, men hvor smitte stammende fra en opskæringsvirksomhed har været en af de muligheder, der er indgået i undersøgelsen.

Spm. nr. S 878

Til *landbrugsministeren* (26/5 93) af:

Henrik Dam Kristensen (S):

»Vil ministeren oplyse, hvilke forholdsregler slagterier skal tage, når de modtager fisk, som er smittebærere af eksempelvis den såkaldte Egtved-virus, til slagtning?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 877.

Svar (4/6 93):

Landbrugsministeren (Bjørn Westh):

I henhold til Landbrugsministeriets bekendtgørelse nr. 508 af 2. oktober 1984 om bekæmpelse af smitsomme sygdomme hos ferskvandsfisk § 9, stk. 1, må opskæringsvirksomheder generelt ikke etableres på dambrug eller ved vandløb, og de må ikke have direkte eller indirekte afløb til vandløb. Spildevand, det vil sige transportvand, processpildevand og skyllevand fra opskæringsvirksomheder, udledes i havet eller i nedsivningsanlæg.

Veterinærdirektoratet godkender i hvert enkelt tilfælde afløbsforholdene fra opskæringsvirksomheder for ferskvandsfisk. I enkelte tilfælde er opskæringsvirksomheder med afløb til vandløb blevet tilladt på betingelse af, at opskæringsvirksomheden kun opskærer fisk fra dambrug beliggende opstrøms i samme vandløb, idet der ifølge Veterinærdirektoratet i sådanne tilfælde ikke anses at foreligge forøget risiko for smittespredning.

Godkendte opskæringsvirksomheder kan modtage fisk fra såvel Egtvedsygefri som smittede dambrug og havbrug. Der er ikke fastsat særlige betingelser i forbindelse med slagtning af fisk fra smittede dambrug, idet de veterinære foranstaltninger som nævnt sikres i forbindelse med godkendelsen af afløbsforhold og fastsættelsen af de øvrige betingelser for opskæringsvirksomhedens drift.

Spm. nr. S 799

Til *undervisningsministeren* (4/5 93) af:

Rahbæk Møller (SF):

»Hvor mange af de SU-modtagere, der har afsluttet deres uddannelse i 1991, skal tilbage-

[Rahbæk Møller]

betale SU på grund af for høj indtægt efter studiets afslutning, hvor store beløb er der tale om, og hvad ville tallene være, hvis de nugældende regler var gældende for 1991?»

Begrundelse

I forbindelse med overgangen til A-skatte-træk af SU blev det vedtaget at opgøre indkomsten på årsbasis også i de år, hvor uddannelsen afsluttes. Der blev derfor fastsat et fribeløb for månederne efter studiets afslutning. På grund af protester blev dette beløb senere forhøjet, men først med virkning fra 1992.

I disse uger er efterbetalingskravene for 1991 på vej ud til de tidligere SU-modtagere. SU-styrelsen må derfor på nuværende tidspunkt have et skøn over, hvor mange der skal betale, og hvor store beløb der skal efterbetales.

Svar (25/5 93):

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Indkomstkontrollen for 1991 er endnu ikke afsluttet. På grundlag af de allerede afsluttede sager skønnes den samlede indkomstkontrol

Skønnet resultat af indkomstkontrollen for 1991¹⁾

SU-modtagere

	Med krav	Uden krav	I alt	Tilbagekrævet beløb i alt	Gennemsnitligt tilbagekrævet beløb
				(mio. kr.)	(kr.)
Uddannelse afsluttet i 1991.....	3.500	45.800	49.300	40	11.400
I pct.	(7 pct.)	(93 pct.)	(100 pct.)		
Uddannelse ikke afsluttet i 1991	16.200	128.700	144.900	164	10.100
I pct.	(11 pct.)	(89 pct.)	(100 pct.)		
I alt	19.700	174.500	194.200	204	10.400
I pct.	(10 pct.)	(90 pct.)	(100 pct.)		

¹⁾ De anførte tal er behæftede med en vis usikkerhed.

Det fremgår, at andelen af tilbagebetalingskrav blandt SU-modtagere med afsluttet uddannelse og de gennemsnitlige krav ikke afviger væsentligt fra gruppen uden afsluttet uddannelse. Det må selvfølgelig forventes, at tilbagebetalingskravene bliver væsentligt mindre for 1992 for gruppen med afsluttet uddannelse

for 1991 at resultere i 19.000-20.000 tilbagebetalingskrav på ca. 200 mio. kr., jf. nedenstående tabel.

På nuværende tidspunkt er der rejst ca. 13.000 krav til et samlet beløb på ca. 130 mio. kr. De nævnte tal skal relateres til, at der i samlet SU-støtte (stipendium og lån) i 1991 i alt blev udbetalt ca. 5.370 mio. kr. (4.374 mio. kr. i stipendium og 996 mio. kr. i lån) til i alt ca. 194.000 støttemodtagere. Kontrollen omfatter samtlige støttemodtagere.

Indkomstkontrollen er baseret på elektronisk overførte indkomstoplysninger fra skattemyndighedernes registre. Disse oplysninger kan ikke periodiseres i forhold til afslutningen af en SU-modtagers uddannelse. Det er derfor ikke muligt at svare på, om den for høje indkomst skyldes indkomstforholdene under og/eller efter uddannelsens afslutning, eventuelt før uddannelsens begyndelse.

I den efterfølgende tabel er der angivet skøn over, hvor mange af støttemodtagerne der med eller uden tilbagebetalingskrav afsluttede eller ikke afsluttede uddannelsen i 1991. Det angives også, hvilke gennemsnitlige tilbagebetalingskrav der er opgjort i de enkelte grupper.

som følge af det forhøjede fribeløb.

Hovedparten af de ca. 200 mio. kr., som forventes tilbagekrævet, vedrører stipendier (godt 85 pct. eller omkring 175 mio. kr.). Nettobelastningen af de studerende vil være mindre på grund af den efterfølgende regulering for skat i 1991.

[Undervisningsministeren]

I de ovenstående skøn er der ikke taget hensyn til, at efterfølgende korrektioner til navnlig indkomst- og formueoplysningerne kan medføre omberegninger af kravene – typisk i form af frafald eller nedsættelse af kravene.

Det er ikke muligt at skønne over resultatet af indkomstkontrollen for 1991 med de nugældende regler. Det ville bl.a. kræve ændringer i beregningsprogrammerne og en fornyet beregning.

Svaret bygger på oplysninger fra Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte, der administrerer statens uddannelsesstøtte, herunder beregner denne og kræver foreløbige beløb, der ikke endeligt kan tildeles som stipendium og studielån, tilbage.

Spm. nr. S 829

Til *indenrigsministeren* (11/5 93) af:

Poul Nødgaard (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvilke EF-direktivforslag under ministerens ressort der for tiden behandles i Ministerrådet, hvilke EF-direktivforslag der endnu ikke er færdigbehandlede, samt hvilke EF-direktivforslag der er under udarbejdelse?«

Begrundelse

Det bedes af svaret fremgå, hvordan og i videst muligt omfang hvornår de nævnte forslag under ministerens ressort vil blive behandlet i EF-Ministerrådet med hensyn til afstemning, dvs. hvor mange stemmer en vedtagelse i Ministerrådet vil kræve.

Svar (25/5 93):

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Følgende EF-direktivforslag under Indenrigsministeriets ressort behandles for tiden:

Forslag til Rådets direktiv om fastsættelse af grundlæggende normer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling (ændring af direktiv nr. 80/830/Euratom – basisstrålebeskyttelsesdirektivet).

Det Økonomiske og Sociale Udvalg har været hørt med hensyn til forslaget, og Kommissionens fremsættelse af endeligt forslag afventes nu. Direktivet er baseret på Euratom-traktatens artikel 31 og kan vedtages med kvalificeret flertal i Ministerrådet.

Spm. nr. S 825

Til *trafikministeren* (11/5 93) af:

Ernst B. Schmidt (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvilke EF-direktivforslag under ministerens ressort der for tiden behandles i Ministerrådet, hvilke EF-direktivforslag der endnu ikke er færdigbehandlede, samt hvilke EF-direktivforslag der er under udarbejdelse?«

Begrundelse

Det bedes af svaret fremgå, hvordan og i videst muligt omfang hvornår de nævnte forslag under ministerens ressort vil blive behandlet i EF-Ministerrådet med hensyn til afstemning, dvs. hvor mange stemmer en vedtagelse i Ministerrådet vil kræve.

Svar (26/5 93):

Trafikministeren (Helge Mortensen):

Der henvises til vedlagte oversigt over de under Trafikministeriets ressort hørende registrerede verserende forslag til EF-direktiver. For de enkelte forslag er angivet, hvilken artikel forslaget er baseret på. Vedtagelse med hjemmel i artikel 75, 84 og 100 A kræver kvalificeret flertal, mens vedtagelse med hjemmel i artikel 99 kræver enstemmighed.

Oversigt over verserende forslag til EF-direktiver

Forslag til EF-direktiver, der forhandles i Rådet:

- Forslag til direktiv om afgifter på visse tunge lastvogne med henblik på dækning af transportinfrastrukturomkostningerne (artikel 75 og 99)
- Forslag til direktiv om udstyr og systemer til regulering af lufttrafik (ATC) (artikel 84)
- Forslag til direktiv om harmonisering af hastighedsgrænser for erhvervskøretøjer (artikel 75)
- 10 forslag til særdirektiver med henblik på gennemførelse af EF-typegodkendelse af to- og trehjulede motordrevne køretøjer (artikel 100 A)
- Forslag til direktiv om typegodkendelse af vægt og dimensioner for lastbiler, store personbiler m.v. (artikel 100 A)
- Forslag til direktiv om standardtypegodkendelse af materialer, der benyttes i busser

[Trafikministeren]

med det formål at øge brandsikkerheden (artikel 100 A)

- Forslag til direktiv om forbindelse mellem det trækkende køretøj og påhængskøretøjet (artikel 100 A)

Forslag i Kommissionens lovgivningsprogram for 1993:

- Forslag om afskaffelse af visse restriktioner for leje af varevogne og busser i andre medlemsstater
- Forslag til regler, der skal sikre teknisk interoperabilitet af net for højhastighedstog
- Forslag til fælles regler for oprettelse af selskaber, tildeling af infrastrukturkapacitet og betaling for benyttelse af jernbaneinfrastruktur
- Forslag om positive foranstaltninger for godstransport ad indre vandveje
- Forslag til indførelse af principper og kriterier for fastsættelse af lufthavnsafgifter for trafikflyvning inden for Fællesskabet
- Forslag til kodifikation af retsakter vedrørende teknisk kontrol med køretøjer
- Forslag til kodifikation af retsakter om vægt, dimensioner og andre tekniske data for landevejskøretøjer
- Forslag til kodifikation af retsakter vedrørende adgang til erhvervet med godstransport og passagertransport ad landevej og gensidig anerkendelse af kvalifikationsbeviser i forbindelse med udøvelsen af transportvirksomhed.

Spm. nr. S 869

Til *miljøministeren* (24/5 93) af:

Pelle Voigt (SF):

»Hvordan agter ministeren at sikre beboerne i Bjæverskov Vest deres lovlige ret til at blive hørt, før der tages stilling til det ny uventede forslag om at placere den af landsplandirektivet omfattede jævnstrømsstation med tilhørende højspændingsforbindelser ikke i Spanager, hvor beboerne er blevet hørt, men i Bjæverskov Vest?«

Svar (3/6 93):

Miljøministeren (Svend Auken):

Placeringen af jævnstrømsstationen, som er en del af KONTEK-forbindelsen til Tyskland, har været livligt diskuteret blandt borgerne lo-

kalt, de planlæggende myndigheder og Elkraft. Der har været udfoldet store anstrengelser for at finde den løsning, som var den mest hensigtsmæssige ud fra alle de hensyn, der er at varetage, herunder hensynet til de mennesker, som bliver naboer til stationen.

Der har været seks alternativer i spil, og de har alle været fremlagt for offentligheden.

På et af de 5 borgermøder, der blev afholdt - 1. juni 1992 - mens landsplandirektivet var fremlagt for offentligheden, besvarede repræsentanter for de berørte statslige myndigheder spørgsmålet om en alternativ placering af anlægget ved at sige, at det ikke kunne udelukkes, at det kunne komme på tale at flytte hele anlægget til syd for motorvejen, f.eks. ved Bjæverskov Vest. Også et område vest for Gummersmarksvej blev nævnt som en mulighed.

I løbet af offentlighedsperioden for landsplandirektivet indkom der indsigelser fra Roskilde Amt, Skovbo Kommune, Danmarks Naturfredningsforening og flere lokale beboere mod placeringen ved Spanager. Placeringen ved Bjæverskov Vest blev foreslået som den mest velegnede. Det fremgår i øvrigt også af »Sammenfatning af indsigelser m.v.«, der blev offentliggjort den 30. juli 1992.

Når Bjæverskov Vest til slut blev valgt som den endelige placering, skete det ikke mindst på baggrund af denne debat, hvor amtets, kommunens og de lokale borgeres syn på fordele og ulemper ved de forskellige placeringer kom frem.

I øvrigt er der ikke et lovfæstet krav om offentlighed ved tilvejebringelsen af landsplandirektiver. Ikke desto mindre har der som nævnt været en omfattende offentlighed i denne sag. Således offentliggjorde Elkraft sit oprindelige anlægsforslag, og Miljøministeriet forestod en omfattende offentlig høring om forslaget til landsplandirektiv med 6 alternativer. Dertil kommer en grundig sammenfatning af indsigelser og 5 lokale borgermøder i maj/juni 1992. Desuden gav offentlighedsfasen anledning til en betydelig debat i medierne.

På den baggrund synes jeg ikke, man kan tale om et »uventet forslag«.

Landsplandirektivet pålægger Skovbo Kommune at udarbejde en lokalplan for jævnstrømsstationen ved Bjæverskov. I forbindelse med offentliggørelsen af lokalplanforslaget vil der på sædvanlig vis være mulighed for at

[Miljøministeren]

fremkomme med bemærkninger, forslag og ideer inden for de rammer, landsplandirektivet fastlægger.

Spm. nr. S 876

Til forsvarsministeren (26/5 93) af:

Pelle Voigt (SF):

»Hvor store ekstraomkostninger ville det medføre at udstyre de resterende nye hjemmевærnsfartøjer med bovthruster og skrue med regulerbar stigning, så manøvreedygtigheden i havn og ved redningsopgaver kan styrkes og ulykker under vanskelige forhold kan undgås?«

Begrundelse

Tidsskrift for Redningsvæsen nr. 4 af december 1992 fremhæver efter en prøvetur med de ny fartøjer, der er en videreudvikling af Farvandsvæsenets Kattegatttype, to væsentlige mangler ved fartøjerne, som i øvrigt roses for flere udmærkede egenskaber.

For det første påpeges det, at Farvandsvæsenet i sin tid efter bygningen af det første skib af Kattegattypen besluttede at udstyre de tre sidste skibe med bovthruster, da det viste sig, at det uden en sådan var næsten umuligt at foretage havnemanøvrer.

For det andet påpeges det, at det er en stor fejl ved fartøjerne, at de er udstyret med fast skrue og ikke med en skrue, hvor stigningen på skruebladene kan reguleres.

I artiklen udtrykker lederen af redningsstationen i Thyborøn og formand for Foreningen af Danske Redningsmænd, Robert Iversen, betænkelighed ved fartøjernes høje minimumsfart (5,5 knob og 4,5 knob med henholdsvis to og én motor i gang).

Den for høje minimumsfart gør det efter Robert Iversens opfattelse betænkeligt at operere i Nordsøen, f.eks. over Thyborøn Kanal, hvor man især i hårdt vejr med en fart på 4,5 knob og vinden agten ind risikerer, at skibet skærer ud og der sker ulykker.

Desuden påpeger Robert Iversen, at fartøjernes høje minimumsfart kan være for høj, hvis man i hårdt vejr skal holde skibet op mod søerne eller i dårligt vejr foretage redningsaktioner, f.eks. fiske en person, der er gået over bord, op af havet.

Den fremførte konstruktive kritik giver efter spørgerens opfattelse anledning til at overveje, om ikke meromkostningen ved at indrette de endnu ikke færdigbyggede hjemmевærnsfartøjer med bovthruster og skrue med regulerbar stigning vil være forholdsvis ringe i forhold til de tab i både menneskeliv og materiel, man risikerer ved ikke at foretage de nævnte forbedringer af fartøjerne.

Svar (3/6 93):

Forsvarsministeren (Hans Hækkerup):

Ekstraomkostningerne ved at udruste hjemmевærnskutterne med det anførte udstyr anslås til ca. 1,5 mio. kr. pr. fartøj inkl. følgeomkostninger.

Denne mulighed, som primært er hensigtsmæssig for egentlige redningsfartøjer, blev overvejet i forbindelse med projektering af kutterne. Ved den endelige konstruktion blev hovedvægten imidlertid lagt på hensynet til kutternes primære funktion som hjemmевærnspatroljefartøjer med de heraf affødte krav til indretning, udrustning, ukompliceret teknik og enkel vedligeholdelse.

Selv om kutterne således ikke er optimerede som redningsfartøjer, vurderes det, at de vil kunne gøre udmærket fyldest under eftersøgnings- og redningsopgaver.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 340:

Forslag til lov om ændring af lov om Statens Uddannelsesstøtte. (Enkelte justeringer i klippekortbestemmelserne m.v.).

Af undervisningsministeren (Ole Vig Jensen).

(Fremsat 2/6 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Frank Jensen (S):

Det fremsatte lovforslag om ændring af lov om Statens Uddannelsesstøtte drejer sig, som undertitlen beskriver det, om enkelte justeringer i klippekortbestemmelserne i loven. Det er justeringer i klippekortet, som i fremtiden vil gøre tilværelsen for de studerende lidt mere